

Lovforslag nr. L 95. Fremsat den 30. november 2005 af undervisningsministeren (Bertel Haarder)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte og lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser¹⁾

(Justering af betingelserne for udenlandske statsborgeres ret til statens uddannelsesstøtte (SU), SU uden for klippekortet til visse studieforberedende kurser på gymnasialt niveau efter fuldført gymnasial uddannelse og forenkling af rabatordning m.v.)

§ 1

I lov om statens uddannelsesstøtte, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 628 af 23. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I *titlen* indsættes efter »uddannelsesstøtte«: »(SU-loven)«.

2. § 2, *stk. 1, nr. 1*, affattes således:
»1) opfylder de betingelser, der er nævnt i § 2 a,«.

3. I § 2, *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter »Det er en«: »yderligere«.

4. I § 2, *stk. 8, 1. pkt.*, ændres »nr. 1, 2, 4 og 5« til: »nr. 2, 4 og 5«.

5. Efter § 2 indsættes i *kapitel 1*:

»§ 2 a. Uddannelsessøgende kan få uddannelsesstøtte, når de er danske statsborgere.

Stk. 2. Uddannelsessøgende, der er EU-statsborgere eller EØS-statsborgere og deres familiedlemmer, kan få uddannelsesstøtte til uddannelse i Danmark og i udlandet efter de betingelser, der følger af EU-retten og EØS-aftalen. EU-statsborgere og EØS-statsborgere, der ikke er ar-

bejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende i Danmark, og deres familiemedlemmer har først ret til uddannelsesstøtte efter 5 års sammenhængende ophold i Danmark, jf. dog *stk. 3*.

Stk. 3. Ved opgørelse af om der er tale om 5 års sammenhængende ophold i Danmark, skal der ses bort fra midlertidige fravær, der ikke til- sammen overstiger seks måneder om året, og fravær af længere varighed på grund af aftjening af værnepligt eller af ét fravær på højst tolv på hinanden følgende måneder af vægtige grunde som for eksempel graviditet og fødsel, alvorlig sygdom, studier eller erhvervsuddannelse eller udstationering. Ved mere end 2 års sammenhængende fravær fra Danmark opnås først ret til ud- dannelsesstøtte efter forløbet af et derpå følgen- de sammenhængende ophold på 5 år.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om udenlandske statsborgeres ret til SU til uddannelse i Danmark og udlandet.«

6. I § 3 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Undervisningsministeren kan bemyn- dige styrelsen til at udøve beføjelserne efter *stk. 1-4*.«

Stk. 5 bliver herefter *stk. 6*.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EU-tidende 2004 L 158, side 77ff).

7. I § 13, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »gymnasial uddannelse«: »(GSK)«.

8. I § 13, stk. 1, indsættes som nr. 4:

»4) Supplering af en gymnasial uddannelse i form af

a) fagpakke hf (hf+),

b) fagpakke hhx eller

c) gymnasiale indslusningsforløb for flygtninge og indvandrere (GIF)«.

9. I § 13 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Det nævnte månedlige supplerende stipendium, jf. § 7, stk. 5, jf. § 11, som tilskud til dækning af betaling for undervisning kan ikke gives for de anførte gymnasiale suppleringsforløb i stk. 1, nr. 3 samt nr. 4, litra a og b.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

10. I § 24, stk. 3, nr. 3, ændres »§ 2, nr. 1,« til: »§ 2, stk. 1, nr. 1, jf. § 2 a,«.

11. I § 29, stk. 3, indsættes efter »§§ 2,«: »2 a,«.

12. I § 39, stk. 1, ændres » beregningen af uddannelsesstøtte og tilbagebetaling af uddannelsesstøtte, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold « til: »tildeling, beregning og tilbagebetaling af uddannelsesstøtte, herunder indkomst- og formueforhold samt opholdsgrundlag for udenlandske statsborgere«.

13. I § 45, stk. 1, indsættes efter »godkendelse af, om«: »private uddannelser og«.

§ 2

I lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 628 af 28. juni 2001, som ændret ved § 73 i lov nr. 145 af 25. marts 2002 og § 9 i lov nr. 593 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 5, stk. 1, nr. 1,« til: »§ 5, stk. 1, nr. 2,«.

2. § 1, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Studerende kan få befordringsrabat i indtil 12 måneder efter, at de har opbrugt deres muligheder for at få SU.«

3. § 2 affattes således:

»§ 2. Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte (styrelsen) træffer afgørelse om, hvilke studerende der har ret til rabat efter § 1. Undervisningsministeren fastsætter regler om, i hvilket

omfang afgørelsen træffes på grundlag af en ansøgning fra de studerende. Afgørelse om befordringsrabat efter § 1, stk. 4, træffes efter indstilling fra uddannelsesstedet.

Stk. 2. Styrelsen kan bestemme, at uddannelsesstedet kan træffe afgørelse efter stk. 1 og regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 4.«

4. I § 3, stk. 2, udgår »meddelelse fra styrelsen, jf. § 2, samt«.

5. Efter § 3, stk. 3, indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Undervisningsministeren fastsætter regler om, hvornår meddelelsen fra styrelsen eller uddannelsesstedet skal forevises ved anmodning om rabat.«

6. I § 5, stk. 1, indsættes før nr. 1 som nyt nummer:

»1) indhold og udformning af ansøgninger, og hvornår de studerende skal søge,«.

Nr. 1-6 bliver herefter nr. 2-7.

7. I § 5, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, indsættes efter »uden rabat,«: »idet rabatten dog ikke kan udbetales kontant, hvis den studerende har undladt at søge i tide,«.

8. § 5, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 6, affattes således:

»6) opgørelsen af, hvilke beløb der er ydet i rabat, frist for indsendelse af opgørelsen til styrelsen, indsendelse af opgørelsen i elektronisk form, og hvilke krav der stilles til attestation af opgørelsen, jf. § 4, stk. 4,«.

9. I § 5, stk. 1, nr. 6, der bliver nr. 7, ændres »elektronisk form.« til: »elektronisk form,«.

10. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 8:

»8) elektronisk kommunikation mellem de transportansvarlige, der er nævnt i § 4, stk. 1, eller uddannelsesstedet og styrelsen, herunder om anvendelse af digital signatur eller anden sikker identifikation, bl.a. i forbindelse med indsendelse af opgørelse af, hvilke beløb der er ydet i rabat, og oplysninger om ordningen, jf. nr. 6 og 7.«

11. § 5, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Reglerne efter stk. 1, nr. 5, og reglerne efter stk. 1, nr. 7, om styrelsens adgang til at indhente individbaserede oplysninger, herunder blandt andet frist for indsendelse af individbaserede oplysninger, fastsættes efter forhandling med de transportansvarlige.«

12. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Styrelsen kan til de transportansvarlige, der er nævnt i § 4, stk. 1, videregive oplysninger om den uddannelsessøgende, der er nødvendige for at yde rabat. Styrelsen kan stille de nævnte oplysninger elektronisk til rådighed for de transportansvarlige.«

13. § 6 affattes således:

»§ 6. Afgørelser, som uddannelsesstedet træffer i medfør af § 2, stk. 2, kan inden 4 uger fra meddelelsen af afgørelsen indbringes for styrelsen af den, som afgørelsen vedrører. Klagen stiles til styrelsen og sendes til uddannelsesstedet. Fastholder uddannelsesstedet afgørelsen, sender

uddannelsesstedet klagen til styrelsen med en udtalelse.

Stk. 2. Styrelsens afgørelser efter § 1, stk. 4, og § 2 i denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

§ 3

Stk. 1. § 1, nr. 1, 6-9 og 13, og § 2 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 2-5 og 10-12, træder i kraft den 30. april 2006 og har virkning for ansøgninger fra udenlandske statsborgere om støtte, der modtages på uddannelsesinstitutionen den 30. april 2006 og senere. For ansøgninger om støtte, der er modtaget på uddannelsesinstitutionen før den 30. april 2006, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at foretage en række forenklinger og moderniseringer i lov om statens uddannelsesstøtte (SU-loven) og lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser (lov om befordringsrabat).

Lovforslaget indeholder følgende hovedpunkter:

- Implementering af dele af Rådsk Direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgere og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet), bilag 1, og en forenkling og modernisering af reglerne om udenlandske statsborgeres ret til at opnå ret til statens uddannelsesstøtte (SU).
- Hjemmel til SU uden for klippekortet til visse studieforberedende kurser på gymnasialt niveau efter fuldført gymnasial uddannelse, herunder fagpakke hf (hf+), fagpakke hxx og gymnasiale indslusningsforløb for flygtninge og indvandrere (GIF), som konsekvens af gymnasireformen.
- Bemyndigelse til undervisningsministeren til at lade Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte (styrelsen) udøve beføjelserne om godkendelse af private erhvervsrettede uddannelser i Danmark som SU-berettigede.
- Forenkling af befordringsrabortdningen for studerende ved videregående uddannelser, herunder forenkling af proceduren ved tildeling af befordringsrabat.

I de følgende 2 afsnit om lovforslagets baggrund og indhold behandles hovedpunkterne hver for sig.

2. Lovforslagets baggrund

2.1. Justering af betingelserne for udenlandske statsborgeres ret til SU

Baggrunden for forslaget om en ændring af bestemmelserne om ligestilling af udenlandske statsborgere med danske statsborgere er implementering af dele af opholdsdirektivet (Rådsk Direktiv 2004/38/EF af 29.

april 2004). Forslaget er endvidere begrundet i et ønske om forenkling og modernisering af reglerne om udenlandske statsborgeres ret til SU. Med forslaget fastholdes det hidtidige tilknytningsprincip, hvorefter SU gives til danske statsborgere og andre med særlig tilknytning til landet.

Det nye opholdsdirektiv skal være implementeret senest den 30. april 2006. Direktivet afløser blandt andet det tidligere studenteropholdsdirektiv. Studerende, der har ret til ophold på baggrund af studenteropholdsdirektivet, har ikke ret til studiestøtte fra værtslandet. Studenteropholdsdirektivet bortfalder imidlertid i forbindelse med, at det nye opholdsdirektiv træder i kraft. Artikel 24, stk. 2, i det nye direktiv åbner dog mulighed for at afskære adgangen til uddannelsesstøtte for ikke-økonomisk aktive, fx studerende og pensionister, indtil de opnår ret til tidsubegrænset ophold i Danmark, det vil sige efter 5 års sammenhængende ophold i Danmark, jf. artikel 16 i opholdsdirektivet. Det forudsættes, at opholdet er lovligt.

Behovet for forenkling og modernisering af reglerne skal ses på baggrund af den stadig øgede internationalisering af uddannelsesområdet, som har resulteret i en betydelig studentermobilitet. Dette har skabt øget pres på SU. Stadig flere danske uddannelser udbydes på engelsk, hvilket har tiltrukket uddannelsessøgende, der ikke i forvejen er knyttet til det danske samfund.

Den gældende SU-lov bemyndiger undervisningsministeren til at fastsætte nærmere regler om ligestilling af udenlandske statsborgere med danske statsborgere i adgangen til SU. Ministeren er imidlertid bundet af lovbestemmelser fra 1970 og de i medfør af loven udstedte regler, der har fastholdt den praksis, der var gældende for udenlandske statsborgeres ret til uddannelsesstøtte fra Ungdommens Uddannelsesfond. Det skønnes derfor nødvendigt at forny bemyndigelsen, så det bliver muligt at imødegå udfordringerne fra den øgede globalisering i udformningen af SU-bekendtgørelsens regler om udenlandske statsborgeres adgang til SU.

2.2. SU til visse studieforberedende kurser på gymnasialt niveau

I forbindelse med gymnasireformen, der trådte i kraft den 1. august 2005, er der indført et nyt system for gymnasial supplerings (GS), jf. lovforslag nr. L 33 til lov om uddannelsen til studentereksamen (stx) (gymnasieloven) (Folketingstidende 2003-04: Folketingets Forhandlinger spalte 846, 5246, 5346, tillæg A spalte 905, tillæg B spalte 879 og tillæg C spalte 307), fremsat den 9. oktober 2003, og vedtaget som lov nr. 95 af 18. februar 2004, og de samtidigt fremsatte lovforslag nr. L 34 til lov om uddannelserne til højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx) (Folketingstidende 2003-04: Folketingets Forhandlinger spalte 846, 5247 og 5346, tillæg A spalte 950, tillæg B spalte 888 og tillæg C spalte 316), vedtaget som lov nr. 96 af 18. februar 2004, og lovforslag nr. L 35 til lov om uddannelsen til højere forberedelseseksamen (hf-loven) (Folketingstidende 2003-04: Folketingets Forhandlinger spalte 846, 5247 og 5346, tillæg A spalte 991, tillæg B spalte 894 og tillæg C spalte 324), vedtaget som lov nr. 97 af 18. februar 2004.

Det nye suppleringsystem omfatter:

- Gymnasiale suppleringskurser (GSK), der har til formål at give ansøger med studentereksamen, højere forberedelseseksamen, højere handelseksamen, højere teknisk eksamen, eksamen fra Grønlands gymnasiale Uddannelse (GU) eller anden tilsvarende gymnasial eksamen mulighed for at opfylde adgangskravene til videregående uddannelser ved at tilbyde undervisning og prøve i de gymnasiale fag og niveauer, der er adgangskrav til videregående uddannelser.
- Fagpakke hf (hf+), der har til formål at styrke den generelle studiekompetence for ansøgere med højere forberedelseseksamen gennem supplerings i udvalgte fag på A-niveau.
- Fagpakke hhx, der har til formål gennem supplerings i enkelte fag at styrke den specifikke erhvervsrettede studiekompetence for ansøgere med studentereksamen, højere forberedelseseksamen eller højere teknisk eksamen som teoretisk forberedelse forud for hovedforløbet i en erhvervsuddannelse inden for områderne finansiering, revision og logistik.
- Gymnasiale indslusningsforløb for flygtninge og indvandrere (GIF), der har til formål gennem supplerings i fagpakker at sidestille en gymnasial eksamen, aflagt i hjemlandet, med en dansk gymnasial adgangsgivende eksamen.

Ifølge SU-lovens § 13, stk. 1, nr. 3, gives SU uden for klippekortet til supplerings af en gymnasial uddan-

nelse i fag, der indgår i adgangskravene til en videregående uddannelse, når fagene ikke er gennemført på det krævede niveau. Der er herudover i SU-reglerne fastsat betingelser om undervisningens omfang og varighed.

Med § 13, stk. 1, nr. 3, er GSK berettigende til SU, når der er tale om en gymnasial supplerings i fag, der indgår i adgangskravene til en videregående uddannelse, og disse fag ikke tidligere er gennemført på det krævede niveau.

SU-loven giver imidlertid ikke hjemmel til at tildele SU til hf+, fagpakke hhx og GIF.

Med bekendtgørelse nr. 459 af 10. juni 2005 om gymnasial supplerings (GS-bekendtgørelsen) er der indført brugerbetaling for supplerings. Ifølge GS-bekendtgørelsen er undervisningen på GSK samt hf+ og fagpakke hhx gratis, hvis undervisningen er påbegyndt senest den 1. oktober i det kalenderår, der er 2 år efter det kalenderår, hvor den adgangsgivende eksamen er afsluttet. Undervisningen med tilhørende prøver skal være afsluttet senest 1 år, efter at undervisningen er påbegyndt. For ansøgere til GIF er undervisningen gratis, uanset at 2-års fristen ikke overholdes. Det kan derfor forekomme, at uddannelsessøgende på GSK, fagpakke hhx og hf+ skal betale for undervisningen.

Formålet med lovforslaget er dels at skabe hjemmel til at gøre fagpakke hf (hf+), fagpakke hhx og gymnasiale indslusningsforløb for flygtninge og indvandrere (GIF) berettigende til SU, og dels at afskære muligheden for supplerende stipendium som tilskud til dækning af betaling for undervisning på GSK, fagpakke hhx og hf+.

2.3. Godkendelse af private erhvervsrettede uddannelser i Danmark som SU berettigende

Styrelsen har siden 1998 forud for ministerens godkendelse forestået behandlingen af sager om, hvorvidt private erhvervsrettede uddannelser i Danmark, som foregår ved en bestemt uddannelsesinstitution, for en begrænset periode giver ret til uddannelsesstøtte. Det vil derfor være naturligt at placere godkendelseskompetencen hos styrelsen på tilsvarende måde, som det allerede gælder for godkendelse af udenlandske uddannelser til uddannelsesstøtte ifølge SU-lovens § 4.

2.4. Forenkling af befordringsrabatordningen

Efter den gældende lov om befordringsrabat sender styrelsen meddelelse om ret til rabat til alle studerende, der opfylder betingelsen for at få rabat. Rabatmeddelelserne sendes to gange årligt i december måned for månederne januar – juni og i juni måned for mæne-

derne juli – december. Der sendes desuden rabatmeddelelser til alle studerende, der første gang søger om SU til en videregående uddannelse. De rabatmeddelelser, der sendes i december måned, sendes sammen med den årlige meddelelse om tildeling af SU, mens de øvrige sendes særskilt. Styrelsen sender hvert år rabatmeddelelser til ca. 185.000 studerende. Ca. 40.000 studerende, svarende til ca. 20 pct., benytter sig af retten til at få rabat på befording. De foreslåede ændringer af loven indebærer, at rabatmeddelelsen sendes til de studerende efter ansøgning og ikke automatisk til alle studerende, der opfylder betingelsen for at få rabat.

3. Lovforslagets indhold

3.1 Justering af betingelserne for udenlandske statsborgeres ret til SU

3.1.1. Gældende regler

De gældende regler om SU til udenlandske statsborgere fremgår af SU-loven og bekendtgørelse nr. 469 af 3. juni 2003 om statens uddannelsesstøtte (SU-bekendtgørelsen).

Efter SU-lovens § 2, stk. 1, nr. 1, kan uddannelsessøgende efter ansøgning få SU, når de er danske statsborgere eller efter international overenskomst har ret til uddannelsesstøtte på lige fod med danske statsborgere eller i støttemæssig henseende ved uddannelser i Danmark ligestilles med danske statsborgere af undervisningsministeren. Loven giver direkte adgang til SU til udenlandske uddannelsessøgende, hvis det følger af international overenskomst, for eksempel EF-traktaten og EØS-aftalen. Det gælder både i relation til uddannelse i Danmark og i udlandet. Loven giver herudover undervisningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om at ligestille udenlandske statsborgere med danske statsborgere til uddannelse i Danmark. Ministeren har udmøntet denne hjemmel i SU-bekendtgørelsens kapitel 18, jf. bilag 2.

3.1.2. Implementering af dele af Rådsdirektiv 2004/38/EF (opholdsdirektivet)

Opholdsdirektivet afløser de tidligere sektoropdelte opholdsdirektiver for henholdsvis arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og studerende samt andre ikke erhvervsaktive personer.

Det nye direktiv påvirker forskellige grupper af EU-statsborgere og EØS-statsborgeres adgang til SU forskelligt.

Gruppen af økonomisk aktive EU-statsborgere og EØS-statsborgere og deres familiemedlemmer vil

ikke blive påvirket af det nye opholdsdirektiv. De har nu som før samme rettigheder som danske statsborgere, så længe de opretholder deres status som økonomisk aktive.

De ikke-økonomisk aktive EU-statsborgere og EØS-statsborgere kan blive påvirket af det nye opholdsdirektiv.

Af direktivets artikel 24, stk. 2, fremgår: "*Uanset stk. 1 er værtsmedlemsstaten ikke forpligtet til [...] forud for erhvervelse af ret til tidsubegrænset ophold, at yde studiestøtte, herunder støtte til erhvervsuddannelse, i form af stipendier eller lån, til andre personer end arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og personer, der har bevaret denne status, samt deres familiemedlemmer.*" Direktivet giver således mulighed for ved implementeringen i dansk ret at bestemme, at uddannelsessøgende, der endnu ikke har tidsubegrænset ophold i Danmark, ikke har ret til uddannelsesstøtte.

Efter opholdsdirektivets artikel 16 opnår EU-statsborgere og EØS-statsborgere ret til tidsubegrænset ophold i Danmark efter 5 års sammenhængende ophold i landet. Familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, men som i 5 år i træk lovligt har boet sammen med unionsborgeren/EØS-statsborgeren, har ligeledes ret til tidsubegrænset ophold i Danmark. Endvidere fremgår det af artikel 16, at retten til tidsubegrænset ophold fortabes ved fravær fra værtsmedlemslandet af en varighed på to på hinanden følgende år. Værtsmedlemslandet er udelukkende forpligtiget til at yde uddannelsesstøtte til EU-statsborgere og EØS-statsborgere, der er økonomisk aktive, forud for erhvervelsen af tidsubegrænset ophold. Andre EU-statsborgere og EØS-statsborgere vil ved implementeringen kunne afskæres fra at modtage SU under de første 5 års sammenhængende ophold i Danmark. Ved opgørelsen af 5 års sammenhængende ophold ses bort fra midlertidige fravær, der ikke tilsammen overstiger seks måneder om året og fravær af længere varighed på grund af værnepligt, eller af ét fravær på højst tolv på hinanden følgende måneder af vægtige grunde som fx graviditet og fødsel, alvorlig sygdom, studier eller erhvervsuddannelse eller udstationering jf. opholdsdirektivets artikel 16. Hvis denne mulighed i opholdsdirektivet til at begrænse adgangen til uddannelsesstøtte ikke implementeres i dansk ret, vil EU-statsborgere og EØS-statsborgere umiddelbart have adgang til dansk uddannelsesstøtte både til uddannelse i Danmark og i udlandet (herunder hjemlandet) på lige fod med danske statsborgere. EU-statsborgere og EØS-statsborgere, der på grundlag af helt særlige forhold har opnået ret til tidsubegrænset ophold i

F. t. l. vedr. statens uddannelsesstøtte m.v.

henhold til opholdsdirektivets kapitel IV, afsnit I, er omfattet af § 2 a, stk. 2, 1. pkt., som affattet i lovforslagets § 1, nr. 5.

3.1.3. Modernisering og regelforenkling

De gældende regler har i Danmark i lighed med reglerne i de øvrige nordiske lande altid hvilet på princippet om, at det er hjemlandet, der betaler studiestøtten. Danske studerende, der tager en del af eller hele uddannelsen i udlandet, får som konsekvens heraf også SU med til udlandet, hvis uddannelsen i øvrigt kan godkendes som støtteberettigende. Princippet om, at hjemlandet betaler studiestøtten, agtes videreført uændret. Dette er særlig vigtigt i en tid, hvor Danmark tiltrækker mange udenlandske uddannelsessøgende, som naturligt også kunne føle sig tiltrukket af det – i international sammenhæng – meget høje danske SUNiveau. Det vil dog fortsat være muligt for udenlandske uddannelsessøgende at få SU, når de har særlig tilknytning til Danmark. Reglerne fremgår i dag af SU-bekendtgørelsens kapitel 18.

Med de foreslåede ændringer af SU-loven opretholdes princippet om, at SU gives til uddannelsessøgende, når de er danske statsborgere. Henvisningen i den gældende bestemmelse til de rettigheder, der følger af international overenskomst, er i forslaget erstattet af en generel bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om udenlandske statsborgeres ret til SU til uddannelse i Danmark og udlandet. Bemyndigelsen agtes umiddelbart alene anvendt til i bekendtgørelsesform at beskrive de rettigheder, der for borgeren følger af EU-retten samt til en modernisering og forenkling af reglerne om udenlandske statsborgeres ret til SU til uddannelse i Danmark.

Herudover implementeres opholdsdirektivets mulighed for at begrænse støttemulighederne for EU-statsborgere, der ikke er økonomisk aktive. Samtidig udvides styrelsens hjemmel til ved afgørelse om tildelingen at indhente oplysninger om nationalitet og opholdsgrundlag fra flygtninge-, indvandrer- og integrationsmyndighederne.

Afgørelser om EU- og EØS-statsborgeres opholdsgrundlag træffes af statsamtene med klageadgang til Udlændingestyrelsen. For statsborgere fra Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn træffes afgørelser om opholdsgrundlag dog af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Integrationsministeriet. Der er i praksis begrænset mulighed for at inddrage eller ændre en EU-statsborger eller EØS-statsborgers opholdsgrundlag, hvis den pågældendes forhold ændrer sig, og vedkommende fx bliver uddannelsessøgende. EU-statsborgere og EØS-stats-

borgere, der er arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende har ret til uddannelsesstøtte på lige fod med danske statsborgere, forudsat de bevarer status som arbejdstagere m.v. EU- og EØS-statsborgere kan, uanset de påbegynder en uddannelse, bevare status som arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, hvis de bevarer deres ansættelse eller virksomhed, bliver ufrivilligt arbejdsløse og har behov for omskoling, eller hvor der er kontinuitet mellem deres tidligere arbejde i Danmark og den uddannelse, der søges støtte til. Der foreslås derfor indsat en bestemmelse i SU-loven, hvorefter styrelsen kan kontrollere, om den uddannelsessøgende fortsat faktisk er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, eventuelt gennem et indkomstregister (eIndkomst), som Skatteministeren agter at fremsætte lovforslag om. Undervisningsministeren er efter den gældende bestemmelse i SU-lovens § 2, stk. 8, bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om udenlandske statsborgeres adgang til SU til uddannelse i Danmark, men er bundet af tidligere lovbemærkninger. Alle udenlandske statsborgere (EU- og EØS-statsborgere samt tredjelandsborgere) kan opnå ret til SU efter disse regler.

På baggrund af disse regler er det blandt andet muligt på grundlag af erhvervsarbejde at optjene ret til SU. Det har dog vist sig vanskeligt i praksis at afgrænse, hvad der kan betragtes som erhvervsarbejde. Det er hensigten med en ny bemyndigelse at præcisere begrebet erhvervsarbejde i SU-bekendtgørelsen. Præciseringen vil blandt andet bestå i at stille betingelse om, at der er tale om ordinært erhvervsarbejde, herunder ordinær aflønning. Heri ligger også, at der skal være tale om lovligt arbejde på grundlag af gyldig arbejdstilladelse. Det vil skabe klarere betingelser i en række forskelligartede enkeltsager og blandt andet have betydning for personer med studenteroopholdstilladelse med ret til 15 timers beskæftigelse om ugen og for personer med au-pair-ophold, idet en au-pair får opholdstilladelse, men ikke arbejdstilladelse. Det agtes tillige præciseret, at lønnet praktik som en del af uddannelsen eller andre uddannelsesperioder med løn ikke kan sidestilles med erhvervsarbejde. SU-bekendtgørelsens regel om, at pasning af egne børn under 12 år kan sidestilles med erhvervsarbejde, agtes ændret således, at orlov i forbindelse med fødsel eller adoption efter de regler, der gælder på arbejdsmarkedet, sidestilles med erhvervsarbejde. Der kan dog kun sidestilles perioder af op til 1 års varighed.

Den nye bemyndigelse agtes også benyttet til at bestemme, at udenlandske statsborgere, der ikke er EU-statsborgere eller EØS-statsborgere, ved mere end 2 års sammenhængende fravær fra Danmark i udgangs-

punktet ikke har ret til SU, før de på baggrund af et nyt ophold i Danmark opfylder betingelserne for at modtage SU på ny.

Det er endvidere hensigten med bemyndigelsen at fastsætte regler om, at sidestillelse af udenlandske statsborger med danske statsborgere som udgangspunkt kun gælder i forhold til den uddannelse, den studerende søger SU til. Endeligt agtes der fastsat regler om kontrol af, om betingelserne for at opnå ret til SU er opfyldt.

3.2. *SU til visse studieforberedende kurser på gymnasialt niveau*

3.2.1. *Gældende ret*

De nye suppleringsmuligheder, der følger af gymnasireformen og som der ikke kan gives SU til, er følgende:

Fagpakke hf (hf+):

For hf'ere er der fra den 1. august 2007 givet en ny og særskilt adgang til suppleringsforløb, som består af 2-3 hf-fag på A-niveau, der ikke nødvendigvis er krævet som adgang til videregående uddannelse. Undervisningen udbydes som et samlet forløb over et halvt år.

Fagpakke hhx:

Fagpakke hhx varer et halvt år og afløser delvist den 1-årige hhx, der ophørte med udgangen af skoleåret 2004/2005, som teoretisk forberedelse forud for hovedforløbet i en erhvervsuddannelse inden for områderne finansiering, revision og logistik.

Det var i lovforslag nr. L 33 2003 til lov om uddannelsen til studentereksamen (stx) (gymnasieloven) og lovforslag nr. L 34 2003 til lov om uddannelserne til højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx) forudsat, at fagpakke hhx ville være SU-berettigende ligesom den etårige hhx, hvor uddannelsesstøtten blev tildelt efter reglerne om støtte uden for klippekortet.

Gymnasiale indslusningsforløb for flygtninge og indvandrere (GIF):

GIF er et gymnasialt indslusningsforløb, som – i kombination med kursisternes eksamen fra hjemlandet og mindst 12 års skolegang – giver adgang til videregående uddannelse gennem kvote 1-optagelse. GIF er en 1-årig heltidsuddannelse og har indtil den 1. august 2005 været en forsøgsordning.

Styrelsen har hidtil ikke anset GIF for en selvstændig, SU-berettigende uddannelse. Der har imidlertid efter regler om studieforberedende enkeltfagsundervisning for voksne været givet SU til kursister

på GIF, når de pågældende ikke har haft en gymnasial uddannelse fra hjemlandet, der kunne sidestilles med en dansk gymnasial uddannelse. Dette har været muligt, fordi et GIF-forløb som hovedbestanddel omfatter fag udbudt i henhold til de gymnasiale bekendtgørelser.

Da GIF fra den 1. august 2005 er overgået til at være et permanent uddannelsesstilbud for flygtninge og indvandrere, og da det i forbindelse med de politiske drøftelser om gymnasireformen er forudsat, at GIF etableres som en selvstændig, SU-berettigende uddannelse, er der behov for, at der skabes en klar og entydig hjemmel.

For så vidt angår hjemlen til at tildele SU til fagpakke hhx og GIF fra august 2005 er der med tekstanmærkning nr. 176 ad 20.91 i aktstykke nr. 181, tiltrådt af Finansudvalget den 15. juni 2005, givet bemyndigelse til undervisningsministeren til ”at fastsætte regler for bevillingens anvendelse, således at der kan udbetales støtte svarende til SU i overensstemmelse med SU-lovgivningens regler til studerende, der tager fagpakke hhx, og studerende ved gymnasiale indslusningsforløb for flygtninge og indvandrere (GIF)”. Herved skabes mulighed for at tildele støtte svarende til reglerne for SU uden for klippekortet til fagpakke hhx og GIF fra den 1. august 2005.

3.2.2. *Nyt indhold i medfør af lovforslaget*

Med den foreslåede ændring af SU-loven vil der kunne tildeles SU til supplerende af en gymnasial uddannelse til hf+, fagpakke hhx og gymnasiale indslusningsforløb for flygtninge og indvandrere (GIF).

Med lovforslaget udelukkes det at give supplerende stipendium som tilskud til dækning af betaling for undervisning på GSK, hf+ og fagpakke hhx. Den tilskyndelse, der ligger i reglerne om, at undervisningen på GSK, hf+ og fagpakke hhx er gratis, hvis den gymnasiale supplerende påbegyndes på et tidligt tidspunkt efter afslutningen af den gymnasiale uddannelse, vil blive afsvækket, hvis der skal kunne gives supplerende stipendium som tilskud til dækning af betaling for undervisningen.

3.3. *Godkendelse af private erhvervsrettede uddannelser i Danmark som SU-berettigende*

Det foreslås, at undervisningsministeren kan bemyndige styrelsen til at udøve beføjelserne i forbindelse med godkendelser af private erhvervsrettede uddannelser i Danmark som SU-berettigende. Ministeren vil som hidtil fastsætte de nærmere regler for godkendelse af private uddannelser, så kravene til kvalitet, niveauer m.v. vil følge samme praksis som nu. Det

foreslås endvidere, at undervisningsministeren bemyndiges til at afskære adgangen til at klage til Undervisningsministeriet over styrelsens afgørelser om godkendelse af private uddannelser som støtteberettigende. Herved træffer styrelsen den endelige administrative afgørelse. Afgørelserne baseres i meget høj grad på særlig sagkyndighed, som ministeriet ikke i realiteten har mulighed for at prøve. En tilsvarende adgang til klageafskæring gælder allerede for så vidt angår afgørelser om godkendelse af uddannelser i udlandet som støtteberettigende. Oplysninger om adgang til at søge godkendelse, procedurer i den forbindelse, godkendelsesbetingelser m.v. vil blive indlagt på styrelsens hjemmeside.

3.4. Forenkling af befordringsrabatordningen

De foreslåede ændringer medfører ingen ændringer i betingelserne for at kunne få rabat, men giver undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om en ændret ansøgningsprocedure, hvor rabatmeddelelsen sendes til de studerende efter ansøgning.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at studerende, der har søgt om rabat og løbende bruger rabatmeddelelsen, automatisk få udløst rabatmeddelelser under deres uddannelse, hvis de fortsat opfylder betingelserne for rabat. Dermed kan antallet af udsendte rabatmeddelelser reduceres fra ca. 370.000 i 2004 til ca. 80.000-90.000 om året, hvorved der spares udgifter til porto, trykning og efterbehandling.

Ordnningen vil blive tilrettelagt, så de studerende kan søge om rabat samtidig med, at de første gang søger om SU til en videregående uddannelse. De studerende får en nem adgang til i løbet af få dage at udløse rabatmeddelelsen ved at gå ind på styrelsens selvbetjeningssystem minSU. Ansøgninger om befordringsrabat sker således på samme måde som ansøgning om SU, hvor de studerende kan vælge mellem at benytte styrelsens selvbetjeningssystem minSU eller aflevere en papiransøgning på uddannelsesstedet.

Oplysningen om, at de studerende skal søge om rabat, vil komme til at fremgå af ansøgningsmaterialet om SU, på styrelsens hjemmeside og ved information på uddannelsesstedet, blandt andet i form af opslag.

For så vidt angår styrelsens kommunikation med uddannelsesstederne og de transportansvarlige fore-

slås en bemyndigelse til undervisningsministeren til at fastsætte regler om, at al kommunikation eller en del af kommunikationen kan eller skal foregå elektronisk og med brug af digital signatur eller anden sikker identifikation. Herudover foreslås det, at der gives mulighed for, at styrelsen på længere sigt kan videregive oplysninger om de studeredes ret til rabat og stille disse oplysninger elektronisk til rådighed for de transportansvarlige. De transportansvarlige vil fortsat yde rabat på grundlag af disse oplysninger og træffer således ikke afgørelse om de studerendes ret rabat.

Det foreslås endvidere, at styrelsen kan bestemme, at uddannelsesstedet kan træffe afgørelse om, hvilke studerende der har ret til rabat, hvorvidt der kan tildeles rabat efter at den studerende har opbrugt mulighederne for at få SU, og om at rabatten kan udbetales kontant. De nævnte afgørelser om rabat, som uddannelsesstedet træffer, vil de studerende kunne klage over til styrelsen, der træffer den endelige administrative afgørelse.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om implementering af dele af opholdsdirektivet, hvorved EU-statsborgeres adgang til SU begrænses, har ingen økonomiske konsekvenser. Implementeres opholdsdirektivet imidlertid ikke i forhold til SU-reglerne, vil det medføre en merudgift, idet EU-statsborgere alene på baggrund af unionsborgerskabet vil opnå ret til SU på lige fod med danske statsborgere. Justeringen af retten til SU for udenlandske statsborgere vurderes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser.

Der er i de økonomiske beregninger i lovforslagene nr. L 33 og nr. L 34, fremsat af undervisningsministeren den 9. oktober 2003, forudsat udgifter til SU i forbindelse med fagpakke hhx og hf+, og der er i aktstykke nr. 181 af 15. juni 2005 etableret hjemmel til at yde støtte svarende til reglerne for SU uden for klippekortet til fagpakke hhx og GIF fra den 1. august 2005.

Med udgangspunkt i de seneste aktivitetsskøn for antallet af årskursister på fagpakke hf+, fagpakke hhx og GIF den udgiften til SU i 2006 og frem skønnes til følgende:

	Aktivitetsskøn			Udgift til SU (mio. kr.)		
	2006	2007	2008	2006	2007	2008
Fagpakke hf+	-	66	156	-	3	6
Fagpakke hhx	720	720	720	27	27	27
Fagpakke GIF	52	52	52	2	2	2

Udgiften til fagpakke hf+ bliver først aktuel fra 2007, hvor de første hf'ere har bestået eksamen efter de nye regler i medfør af gymnasireformen.

De samlede udgifter til SU skønnes således at udgøre ca. 28 mio. kr. i 2006 (afrundet) og ca. 35 mio. kr. i 2008 og årene fremover, hvor forslaget er fuldt indfaset. Indtil lovforslaget træder i kraft vil udgifterne for 2006 afholdes med hjemmel en tekstanmærkning på finansloven.

Der er for så vidt angår GIF-fagpakken ingen merudgifter forbundet med at gøre forsøgsordningen permanent, da GIF-kursister allerede i dag kan modtage SU efter reglerne om studieforbereende enkeltfagsundervisning.

Udgiften er indbudgetteret på de afsatte bevillinger til statens uddannelsesstøtte på finansloven for 2006.

For så vidt angår forslaget om forenkling af befordringsrabatorrdningen for studerende ved videregående uddannelser vil der kunne spares ca. 0,5 mio. kr. om året til porto, trykning og efterbehandling, når der kun sendes rabatmeddelelser til de studerende, der har behov for det. Der vil blive tale om engangsudgifter til udvikling af edb-programmer på ca. 0,1 mio. kr.

Der udsendes kun rabatmeddelelser, når de studerende har brug for det. Forslaget har ingen yderligere administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

De studerende ved videregående uddannelser vil skulle søge om at få befordringsrabat til uddannelsen. Efter at have søgt første gang – eventuelt i forbindelse med deres første ansøgning om SU til uddannelsen – vil studerende, der opfylder betingelserne for at få rabat, og som løbende bruger rabatmeddelelsen, automatisk få udløst rabatmeddelelsen under uddannelsen.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget om befordringsrabat efter ansøgning vil medføre et mindre forbrug af papir.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget implementerer dele af Rådsdirektiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet).

9. Høring

Lovforslaget har været sendt i høring hos: Rigsrevisionen, Datatilsynet, SU-rådet, Nævnet for Støtteberettigede Uddannelser i Udlandet, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Foreningen af Statsamtmand, DSB, HUR, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, KMD, Gymnasieskolernes Rektorforening, Rektorkollegiet, Rektorforsamlingen for Teknika, HFI (Interesseorganisationen for handelsskolernes ledelse), Rektorforsamlingen for de Sociale Højskoler, Rektorforsamlingen for Sygeplejerskeuddannelserne, Pædagogseminariernes rektorforsamling, Lærerseminarenes Rektorforsamling, Foreningen af skoleledere ved de tekniske skoler (FS), Foreningen af Universitets- og Handelsskolestuderende, Danske Studerendes Fællesråd, Lærerstuderendes Landskreds, Pædagogstuderendes Landssammenslutning, Danske Gymnasieelevers sammenslutning (DGS), Gymnasieelevernes Landsorganisation (GLO), Erhvervsskolernes Elevorganisation, Landsammenslutningen af Handelsskoleelever, Akademikernes Centralorganisation, Ciriuss, Danmarks Erhvervspædagogiske Læreruddannelse, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Magisterforening (DM), Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Industri (DI), Erhvervsakademirådet, Erhvervsskolernes Servicecenter, Foreningen af private, selvejende gymnasieskoler, studenterkurser og hf-kurser, Foreningen af skolevejledere og skolekonsulenter i Uddannelses-, erhvervs- og arbejdsmarkedsorientering (Tandhjulsforeningen), Foreningen af studenterkursusrektorer, Forstanderforeningen for VUC, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Grundskolerådet, Gymnasieskolernes Lærerforening, Indvandernet, Landsforbundet af Voksen- og Ungdomsundervisere (LVU), Landsorganisationen i Danmark (LO), Landssammenslutningen af Kursusstuderende (LAK), Ledernes Hovedorganisation, MVU-rådet, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Gymnasiale Uddannelser, Teknisk Skoleforening (TSF) og CVU Rektorkollegiet.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Forventet besparelse på 0,5 mio. kr. årligt på befordringsrabatordningen	Merudgiften til SU til visse studieforberedende kurser på gymnasialt niveau skønnes til 28 mio. kr. i 2006, 32 mio. kr. i 2007 og herefter 35 mio. kr. årligt. Hertil kommer en forventet engangsudgift på 0,1 mio. kr. til edb-udvikling vedrørende befordringsrabatordningen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Der udsendes kun rabatmeddelelser, når de studerende har brug for det	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	De studerende ved videregående uddannelser vil skulle søge om at få befordringsrabat. Efter at have søgt første gang – eventuelt i forbindelse med deres første ansøgning om SU til uddannelsen – vil studerende, der opfylder betingelserne for at få rabat, og som løbende bruger rabatmeddelelsen, automatisk få udløst rabatmeddelelsen under uddannelsen
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget om befordringsrabat efter ansøgning vil medføre et mindre forbrug af papir	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget implementerer dele af Rådsk Direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet)	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I titlen foretages en redaktionel ændring, hvorved den i praksis anvendte titel »SU-loven« tilføjes i parentes.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den under nr. 5 foreslåede nye § 2 a.

Til nr. 3

Med ændringen foreslås en redaktionel ændring af bestemmelsen, hvorved gældende praksis implementeres, så uddannelsessøgende ud over kravet om sammenhængende ophold i Danmark i 2 år inden for de sidste 10 år også skal opfylde de almindelige betingelser for at modtage SU.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring er en konsekvens af nr. 5.

Til nr. 5

Efter den gældende § 2, stk. 1, nr. 1, kan uddannelsessøgende få SU, når de er danske statsborgere eller

efter international overenskomst har ret til SU på lige fod med danske statsborgere eller i støttemæssig henseende ved uddannelser i Danmark ligestilles med danske statsborgere af undervisningsministeren.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 1, svarer til den hidtil gældende § 2, stk. 1, nr. 1, for så vidt angår danske statsborgeres ret til SU.

Efter de foreslåede bestemmelser i § 2 a, stk. 2 og 3, der omhandler EU- og EØS-statsborgere, foretages der en implementering af dele af opholdsdirektivet, jf. de almindelige bemærkninger punkt 2.1. og 3.1.2.

Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 2.1 og 3.1.3 for så vidt angår de ændringer i reglerne for retten til SU til uddannelse i Danmark og udlandet for uddannelsessøgende, der er udenlandske statsborgere, som agtes gennemført i medfør af den foreslåede affattelse af § 2 a, stk. 4.

Til nr. 6

Styrelsen godkender efter de gældende regler, hvorvidt *offentligt anerkendte uddannelser*, som foregår ved offentligt anerkendte uddannelsesinstitutioner, giver ret til uddannelsesstøtte. Endvidere har styrelsen siden 1998 forud for ministerens godkendelse forestået behandlingen af sager om, hvorvidt *private erhvervsrettede uddannelser* i Danmark, som foregår ved bestemte private uddannelsesinstitutioner, for en begrænset periode giver ret til uddannelsesstøtte. Det vil derfor være naturligt at placere godkendelseskompetencen hos styrelsen på tilsvarende måde som det allerede gælder for godkendelse af udenlandske uddannelser til uddannelsesstøtte ifølge lovens § 4. Det forslås derfor, at undervisningsministeren kan bemyndige styrelsen til at foretage godkendelsen af private erhvervsrettede uddannelser som SU-berettigende og til at træffe den endelige administrative afgørelse herom. Ministeren vil som hidtil fastsætte de nærmere regler for godkendelse af private uddannelser, så kravene til kvalitet, niveauer m.v. vil følge samme praksis som nu. Oplysninger om ordningen vil kunne findes på styrelsens hjemmeside.

Til nr. 7

Såvel den tidligere som den gældende bekendtgørelse om gymnasial suppleringskursus giver mulighed for at supplere en gymnasial uddannelse med gymnasiale suppleringskurser (GSK) med det formål at opfylde adgangskravene til videregående uddannelse. Med den gældende GS-bekendtgørelse er mulighederne for at supplere en gymnasial uddannelse blevet udvidet med hf+, fagpakke hhx og gymnasiale indslusningsforløb for flygtninge og indvandrere (GIF).

Med forslaget tilføjes i § 13, stk. 1, nr. 3, i en parentes GSK. Formålet er at præcisere, at uddannelsesstøtte til suppleringskursus i medfør af SU-lovens § 13, stk. 1, nr. 3, svarer til betegnelsen ”gymnasiale suppleringskurser (GSK)” i den gældende GS-bekendtgørelse. Tilføjjelsen medfører ingen indholdsmæssig ændring i forhold til den gældende bestemmelse.

Til nr. 8

Den foreslåede bestemmelse angiver, at der kan gives uddannelsesstøtte uden for klippekortet til følgende nye former for gymnasial suppleringskursus, udover den i § 13, stk. 1, nr. 3, nævnte suppleringskursus:

- Fagpakke hf (hf+): Fra den 1. august 2007 har personer med en højere forberedelseseksamen mulighed for at supplere denne med hf+. Suppleringskursus er ikke nødvendigvis krævet som adgang til videregående uddannelse. Undervisningen udbydes som et samlet forløb over et halvt år.
- Fagpakke hhx: Fra den 1. august 2005 har personer med studentereksamen, højere forberedelseseksamen eller højere teknisk eksamen mulighed for at supplere denne eksamen med to til tre udvalgte hhx-fag på niveauerne A/B, A/B/C, B/B/B eller B/B/C-niveau. Fagpakke hhx afløser delvist den 1-årige hhx, som er afviklet med sommereksamensterminen 2005. Undervisningen udbydes som et samlet forløb over et halvt år.
- Gymnasiale indslusningsforløb for flygtninge og indvandrere (GIF): Fra den 1. august 2005 er de gymnasiale indslusningsforløb for flygtninge og indvandrere, der har opholdstilladelse i Danmark, overgået fra en forsøgsordning til permanente undervisningstilbud. Undervisningen er tilrettelagt i to fagpakker af hver et års varighed. Fagpakkerne betegnes Mat-GIF og Hum-GIF. Ansøgerne skal vælge en af de to fagpakker.

Til nr. 9

Ifølge § 7, stk. 5, i den gældende SU-lov kan der sammen med stipendium og studielån gives et supplerende stipendium som tilskud til dækning af betaling for undervisning. Det månedlige supplerende stipendium som tilskud til dækning af betaling for undervisning udgør højst 85 pct. af 1/12 af den faktiske betaling for undervisningen beregnet på årsbasis, dog højst 1.802 kr. pr. støtted måned (2005-sats), jf. lovens § 11.

Den gymnasiale suppleringskursus i form af GSK, fagpakke hf+ og fagpakke hhx er gratis, når undervisningen er påbegyndt senest den 1. oktober i det kalenderår, der er 2 år efter det kalenderår, hvor den adgangsgiv-

vende gymnasiale uddannelse er afsluttet. Endvidere skal undervisningen med tilhørende prøver være afsluttet senest 1 år efter, at suppleringen er påbegyndt. For ansøgere til GSK og fagpakke, hhx, hvis gymnasiale eksamen er fra før den 1. august 2005, og som påbegynder undervisningen før den 1. oktober 2007, er deltagelse i undervisning og prøver gratis. Endvidere er undervisningen på GIF gratis, uanset at toårsfristen ikke overholdes. Der kan således være tilfælde, hvor der skal betales for undervisningen på gymnasial supplerings.

Med den foreslåede bestemmelse kan det i lovens § 7, stk. 5, jf. § 11, nævnte månedlige supplerende stipendium som tilskud til dækning af betaling for undervisning ikke gives til GSK, fagpakke hf+ og fagpakke hhx.

Til nr. 10

Den foreslåede ændring er en konsekvens af nr. 5.

Til nr. 11

Efter § 29, stk. 3, kan foreløbige beløb, der er udbetalt for måneder, hvor betingelserne for tildeling af SU efter en række bestemmelser i SU-loven ikke er opfyldt, kræves tilbagebetalt, før den endelige tildeling finder sted efter støtteåret udløb. Som en konsekvens af den i nr. 5 affattede § 2 a, foreslås § 29, stk. 3, ændret, så der også bliver mulighed for at kræve SU tilbage, før den endelige tildeling finder sted, hvis betingelserne i den foreslåede § 2 a ikke er opfyldt. Med den foreslåede ændring af § 29, stk. 3, gives der som noget nyt mulighed for at standse udbetalingen af støtte og kræve støtte tilbage for måneder, hvor den uddannelsessøgendes status som arbejdstager bortfalder, så den uddannelsessøgende ikke længere opfylder betingelsen i § 2 a.

Til nr. 12

I den foreslåede bestemmelse præciseres det, at styrelsen ud over oplysninger, der er nødvendige for beregning af SU, kan indhente oplysninger, der er nødvendige for tildelingen af SU. Der vil blandt andet blive tale om at indhente oplysninger fra Udlændingestyrelsen om udenlandske SU-ansøgere nuværende og forudgående opholdsgrundlag med henblik på at vurdere om ansøgerne opfylder SU-betingelserne.

Til nr. 13

Det foreslås, at undervisningsministeren bemyndiges til at afskære adgangen til at klage til Undervisningsministeriet over styrelsens afgørelser om godkendelse af private uddannelser som støtteberettigende. Afgørelserne baseres i meget høj grad på særlig

sagkyndighed, som ministeriet ikke i realiteten har mulighed for at prøve. En tilsvarende adgang til klageafskæring gælder allerede for så vidt angår afgørelser om godkendelse af uddannelser i udlandet som støtteberettigende.

Til stk. 2

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en konsekvens af nr. 6.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den under nr. 3 foreslåede affattelse af i § 2 i lov om befordringsrabat. Efter § 1, stk. 4, i loven kan styrelsen godkende, at de studerende efter indstilling fra uddannelsesstedet kan få befordringsrabat i indtil 12 måneder efter, at de har opbrugt deres muligheder for at få SU.

Efter den foreslåede affattelse af § 2, stk. 2, kan styrelsen kan bestemme, at uddannelsesstederne kan træffe afgørelse om rabatten. I tilfælde, hvor styrelsen ikke har bemyndiget uddannelsesstedet til at træffe afgørelsen, vil afgørelsen som hidtil træffes af styrelsen på baggrund af uddannelsesstedet indstilling, jf. den foreslåede affattelse af § 2, stk. 1.

Til nr. 3

Bestemmelsen foreslås ændret, så der indsættes en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om, hvornår afgørelsen om ret til befordringsrabat træffes efter ansøgning fra de studerende. Det er hensigten, at der skal fastsættes regler, hvorefter rabatmeddelelsen første gang skal sendes til de studerende efter ansøgning. Ordningen vil indtil videre blive tilrettelagt, så de studerende kan søge om befordringsrabat samtidig med, at de søger om SU. De vil i den forbindelse blive gjort opmærksom på, at de fremover skal søge om befordringsrabat. De studerende vil også senere kunne søge om befordringsrabat. Ansøgning herom vil kunne sendes elektronisk. Langt de fleste af de studerende, der søger om befordringsrabat, vil under deres uddannelse fortsat få udløst rabatmeddelelsen automatisk, efter at de har søgt første gang. Det vil ifølge den administration, der vil blive tilrettelagt straks efter lovens ikrafttræden, komme til at dreje sig om studerende, som løbende bruger rabatmeddelelsen, og som fortsat opfylder betingelserne for at få rabat.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at de studerende skal søge om befordringsrabat for juli måned 2006 og senere. Det er tillige hensigten at fastsætte regler om, at studerende, der har købt abonnementskort med rabat i medfør af lov om befordringsrabat i

perioden fra den 1. januar til den 31. marts 2006 samt studerende, der ansøger om SU i perioden fra den 1. april til den 30. juni 2006, uden ansøgning vil få tilsendt en meddelelse om ret til befordringsrabat for perioden fra den 1. juli 2006 til den 31. december 2006, hvis de opfylder betingelserne herfor.

Med den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2, ind sættes der som noget nyt hjemmel til, at styrelsen kan bestemme, at uddannelsesstedet kan træffe afgørelse, om de studerende har ret til rabat, kan få rabat efter at have opbrugt mulighederne for at få SU og kan få rabatten udbetalt kontant.

Til nr. 4 og 5

Den foreslåede ændring er en konsekvens af nr. 12. Det er hensigten med den i nr. 12 foreslåede nye § 5 a, at give mulighed for en modernisering af ordningen, så de studerende på længere sigt som udgangspunkt ikke skal fremvise meddelelsen om ret til rabat ved anmodning om rabat. Det fremgår af meddelelsen om rabat, hvornår meddelelsen skal forevises.

Til nr. 6

Med den foreslåede ændring bliver der mulighed for at fastsætte regler om indhold og udformning af ansøgninger om befordringsrabat. Bestemmelsen omfatter alle ansøgninger, herunder ansøgning om kontant udbetaling af rabat.

Der vil også kunne fastsættes regler om, hvornår de studerende skal aflevere en ansøgning, jf. bemærkningerne herom under nr. 3.

Til nr. 7

Med den foreslåede ændring understreges det, at det ikke er hensigten, at studerende, der undlader at søge i tide, skal have adgang til at få rabatten udbetalt kontant, jf. reglerne i kapitel 5 i bekendtgørelse nr. 1352 af 18. december 2000 om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser

For at imødegå tilfælde, hvor studerende vil blive berørt i overgangsfasen, er det hensigten at fastsætte regler, hvorefter der alligevel kan gives kontrantrabat, selv om den studerende ikke har søgt i tide. Dette vil blandt andet kunne blive aktuelt i tilfælde, hvor den studerende ikke i perioden fra den 1. januar til den 31. marts 2006 har benyttet rabatordningen, men først gør brug af ordningen i perioden fra den 1. april til den 30. juni 2006, idet styrelsen ikke kan registrere brugen af rabatordningen før efter den 1. juli 2006 på baggrund af de kvartalsvise oplysninger fra de transportansvarlige.

Til nr. 8

Med den foreslåede ændring vil ministeren kunne fastsætte regler om, at de transportansvarlige kan sende opgørelse af, hvilke beløb der er ydet i rabat, i elektronisk form.

Til nr. 9

Den foreslåede ændring er en konsekvens af nr. 10.

Til nr. 10

Den foreslåede bestemmelse omfatter al kommunikation mellem uddannelsesstederne eller de transportansvarlige og styrelsen, dvs. at det for de transportansvarlige bl.a. drejer sig om indsendelse af opgørelse af, hvilke beløb der er ydet i rabat, og oplysninger om ordningen.

Til nr. 11

Bestemmelsen foreslås ændret, så styrelsen kan aftale en frist med de transportansvarlige for indsendelse af de individbaserede oplysninger, jf. lovens § 5, stk. 6, der bliver nr. 7. Herudover er der ikke tale om indholdsmæssige ændringer i forhold til den gældende bestemmelse. Den nyaffattede bestemmelse indeholder dog enkelte konsekvensændringer som følge af nr. 6.

Det følger af § 8 i den gældende bekendtgørelse om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at de transportansvarlige skal udarbejde en opgørelse af, hvilke beløb der er ydet i rabat for hvert kvartal, og at styrelsen skal have opgørelsen i hænde senest 2 måneder efter udgangen af 1., 2. og 3. kvartal og senest den 20. januar efter 4. kvartal. Efter aftale med de transportansvarlige indsendes de individbaserede oplysninger til styrelsen sammen med opgørelserne af, hvilke beløb der er givet i rabat. Det er hensigten at ændre aftalen med de transportansvarlige, så styrelsen skal have de individbaserede oplysninger og opgørelsen af, hvilke beløb, der er givet i rabat i hænde tidligere end efter den gældende aftale. Formålet er, at styrelsen før udsendelsen af de halvårslige befordringsrabatmeddelelser kan nå at få registreret, hvem der fortsat benytter rabatmeddelelsen.

Til nr. 12

Med den foreslåede bestemmelse gives der mulighed for, at styrelsen kan videregive oplysninger om de studerendes ret til rabat til de transportansvarlige og stille oplysningerne elektronisk til rådighed for de transportansvarlige via et særligt system, som udvikles af styrelsen. I § 4, stk. 1, i lov om befordringsrabat defineres de transportansvarlige som amtsråd og kommunalbestyrelser uden for hovedstadsområdet eller

udvalget for en fælleskommunal trafikvirksomhed samt DSB og Hovedstadsområdets Trafikselskab (HT). Formålet er, at de transportansvarlige på længere sigt direkte i salgssituationen kan kontrollere via opslag i de oplysninger, styrelsen stiller til rådighed, at den pågældende studerende opfylder betingelserne for at få rabat. Der vil blive tale om at videregive oplysninger om den studerendes navn, adresse og personnummer samt hvilke måneder, den studerende har ret til rabat.

Til nr. 13

Der foreslås i et nyt stk. 1 i § 6 fastsat bestemmelser, hvorefter de studerende kan klage til styrelsen over afgørelser, som er truffet af de uddannelsessteder, der i henhold til den under nr. 3 foreslåede bestemmelse til lovens § 2, stk. 2, bemyndiges til at træffe afgørelse om rabatten. Klagen stiles til styrelsen og sendes til uddannelsesstedet. Fastholder uddannelsesstedet afgørelsen, sender uddannelsesstedet klagen til styrelsen med en udtalelse.

Til § 3

Til stk. 1

Lovens § 1, nr. 1, 6-9 og 13, og § 2, foreslås sat i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 1, nr. 7-9, vedrører SU til visse studieforberevende kurser på gymnasialt niveau, samt afskæring af supplerende stipendium til dækning af undervisningsafgift på GSK, hf+ og fagpakke hhx. Det skal dog bemærkes, at hf+ først tilbydes fra 1. august 2007.

§ 1, nr. 6 og 13, drejer sig om, at undervisningsministeren kan bemyndige styrelsen til at udøve beføjelserne i forbindelse med godkendelse af private erhvervsrettede uddannelser i Danmark, som foregår ved en bestemt uddannelsesinstitution, som berettigende til SU

Endelige vedrører § 2 forenkling af befodringsratorbdrningen til studerende ved videregående uddannelser.

Til stk. 2

Lovens § 1, nr. 2-5 og 10-12, der vedrører justeringer i udenlandske statsborgeres ret til SU, foreslås at træde i kraft den 30. april 2006, hvor opholdsdirektivet skal være implementeret. Bestemmelserne har virkning for ansøgning om SU, der er modtaget på uddannelsesinstitutionen den 30. april 2006 og senere. Ansøgninger om SU, der modtages på uddannelsesinstitutionen før denne dato, foreslås behandlet efter de hidtil gældende regler.

Bilag 1

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS
DIREKTIV 2004/38/EF
af 29. april 2004**

om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF.

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 12, 18, 40, 44 og 52, under henvisning til forslag fra Kommissionen²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³⁾

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁵⁾, og ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionsborgerskabet giver med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaten og i gennemførelsesbestemmelserne hertil, alle unionsborgere en primær og individuel ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.

(2) Den frie bevægelighed for personer er en af de grundlæggende friheder i det indre marked, der indebærer et område uden indre grænser, hvor denne frihed sikres i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

(3) Unionsborgerskab bør være udgangspunktet for medlemsstaternes statsborgere, når de udøver deres ret til fri bevægelighed og ophold.

Det er derfor nødvendigt at kodificere og foretage en gennemgang af eksisterende fællesskabsinstrumenter, der omhandler arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, samt studerende og andre ikke-erhvervsaktive personer med henblik på at forenkle og styrke unionsborgernes ret til fri bevægelighed og ophold.

(4) For at komme bort fra den sektoropdelte og fragmentariske tilgang til retten til at færdes og opholde sig frit og for at lette udøvelsen af denne ret bør der udarbejdes en samlet retsakt, der ændrer Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet⁶⁾, og ophæver følgende retsakter: Rådets direktiv 68/360/EØF af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer⁷⁾, Rådets direktiv 73/148/EØF af 21. maj 1973 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsninger inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser⁸⁾, Rådets direktiv 90/364/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret⁹⁾, Rådets direktiv 90/365/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret for lønmodtagere og selvstændige, der er ophørt med erhvervsaktivitet¹⁰⁾, og Rådets direktiv 93/96/EØF af 29. oktober 1993 om opholdsret for studerende¹¹⁾.

(5) For at unionsborgerne kan udøve deres ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område på objektive betingelser, der sikrer frihed og værdighed, bør denne ret også indrømmes familiemedlemmer uanset nationalitet. Med henblik på dette direktiv bør definitionen af "familiemedlemmer" udvides, således at den også omfatter registrerede partnere, såfremt registreret partnerskab i henhold til værtslandets lovgivning betragtes som sidestillet med ægteskab.

(6) For at opretholde familien som en enhed i bredere betydning og uden at dette anfægter forbuddet mod forskelsbehandling på grund af nationalitet bør situationen for de personer, der ikke er omfattet af dette direktivs definition af familiemedlemmer, og som derfor ikke automatisk har ret til indrejse og ophold i værtslandet, be-

handles af værtsmedlemsstaten på grundlag af deres nationale lovgivning med henblik på at afgøre, om de kan få tilladelse til indrejse og ophold under hensyntagen til deres tilknytning til unionsborgeren eller andre omstændigheder som f.eks. det, at de er økonomisk eller fysisk afhængige af unionsborgeren.

(7) De formaliteter, der knytter sig til unionsborgeres frie bevægelighed på medlemsstaternes område, bør nøje defineres, uden at dette berører de bestemmelser, der gælder for national grænsekontrol.

(8) Med henblik på at lette den frie bevægelighed for familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, bør de, der allerede har fået opholdskort, fritages for kravet om indrejsevisum som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav¹², eller i den nationale lovgivning, der finder anvendelse.

(9) Unionsborgere bør have ret til ophold i indtil tre måneder i værtsmedlemsstaten, uden at der stilles andre betingelser eller kræves andre formaliteter end besiddelse af et gyldigt identitetskort eller pas, og uden at dette i øvrigt berører den gunstigere behandling af arbejdssøgende som anerkendt i EF-Domstolens praksis.

(10) Det bør imidlertid undgås, at personer, der gør brug af retten til ophold, bliver en urimelig byrde for værtsmedlemsstatens sociale system i den første opholdsperiode. Unionsborgeres og deres familiemedlemmers udøvelse af retten til ophold i perioder af mere end tre måneders varighed bør derfor underkastes betingelser.

(11) Unionsborgernes grundlæggende og personlige ret til at tage ophold i en anden medlemsstat følger direkte af traktaten og kræver ikke opfyldelse af administrative procedurer.

(12) For ophold af mere end tre måneders varighed bør medlemsstaterne have mulighed for at kræve, at unionsborgere registreres hos de kompetente myndigheder på opholdsstedet,

godtgjort ved et bevis for registrering, der er udstedt med henblik herpå.

(13) Kravet om opholdskort bør være begrænset til familiemedlemmer til en unionsborger, som ikke er statsborgere i en medlemsstat til ophold af mere end tre måneders varighed.

(14) De dokumenter, som de kompetente myndigheder kræver for at udstede et bevis for registrering eller et opholdskort, bør være klart defineret for at undgå forskellig administrativ praksis eller forskellige fortolkninger, der kan udgøre en urimelig hindring for unionsborgeres og deres familiemedlemmers udøvelse af opholdsretten.

(15) Familiemedlemmer bør sikres retsbeskyttelse i tilfælde af unionsborgerens død, opløsning af ægteskab eller et registreret partnerskabs ophør. Af hensyn til familielivet og den menneskelige værdighed, samt på visse betingelser for at undgå misbrug, er det derfor nødvendigt at træffe foranstaltninger for at sikre, at familiemedlemmer, der allerede opholder sig på værtsmedlemsstatens område, i sådanne tilfælde bevarer deres opholdsret udelukkende på et personligt grundlag.

(16) Så længe personer med opholdsret ikke er en urimelig byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, bør de ikke udsendes, og udsendelse bør derfor ikke være en automatisk følge af, at vedkommende benytter det sociale system. Værtsmedlemsstaten bør undersøge, om der er tale om midlertidige vanskeligheder, og tage hensyn til opholdets varighed, unionsborgerens personlige forhold og størrelsen af den ydede støtte for at fastslå, om vedkommende er blevet en urimelig byrde for dens sociale system, så der må træffes foranstaltninger til udsendelse. Der bør under ingen omstændigheder træffes udsendelsesforanstaltninger vedrørende arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende eller arbejdssøgende, således som disse er defineret af Domstolen, medmindre det sker af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

(17) Tidsbegrænset ophold for unionsborger, der har valgt at slå sig varigt ned i værtsmedlemsstaten, styrker følelsen af unionsborgerskab og er en afgørende faktor med hensyn til at fremme den sociale samhørighed, der er et af Unio-

nens grundlæggende mål. Alle unionsborgere og deres familiemedlemmer bør derfor sikres ret til tidsbegrænset ophold, når de har opholdt sig i værtsmedlemsstaten i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i dette direktiv i en uafbrudt periode på fem år, og der ikke er truffet nogen udsendelsesforanstaltning.

(18) For at være et egentligt middel til integration i samfundet i den værtsmedlemsstat, hvor unionsborgeren har taget ophold, bør retten til tidsbegrænset ophold, når den én gang er opnået, ikke være underkastet betingelser.

(19) Visse særlige fordele for unionsborgere, der er arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende og for deres familiemedlemmer, som tillader disse personer at opnå ret til tidsbegrænset ophold, før de har opholdt sig fem år i værtsmedlemsstaten, bør bevares, da disse fordele udgør erhvervede rettigheder efter Kommissionens forordning (EØF) nr. 1251/70 af 29. juni 1970 om arbejdstageres ret til at blive boende på en medlemsstats område efter at have haft beskæftigelse dér¹³⁾ og Rådets direktiv 75/34/EØF af 17. december 1974 om retten for statsborgere i en medlemsstat til at blive boende på en anden medlemsstats område efter dér at have henholdsvis været arbejdstager og udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed¹⁴⁾.

(20) Forbuddet mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet indebærer, at unionsborgere og deres familiemedlemmer, der er bosat i en medlemsstat på grundlag af dette direktiv, i værtsmedlemsstaten behandles på samme måde som medlemsstatens egne statsborgere på de områder, der er omfattet af traktaten, dog med forbehold for særlige bestemmelser, der udtrykkeligt er fastsat i traktaten og den afledte ret.

(21) Værtsmedlemsstaten bør dog kunne bestemme, om den vil udbetale sociale ydelser i de første tre måneder af et ophold eller for arbejdsøgendes vedkommende i en længere periode, eller studiestøtte, herunder til erhvervsuddannelse, forud for erhvervelse af ret til tidsbegrænset ophold til andre unionsborgere end arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende eller personer, der har bevaret denne status, og deres familiemedlemmer.

(22) Ifølge traktaten kan der indføres begrænsninger i udøvelsen af retten til fri bevægelighed og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. For at præcisere de betingelser og proceduremæssige garantier, der gælder for afgørelser om nægtelse af indrejse eller udsendelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer, bør dette direktiv erstatte Rådets direktiv 64/221/EØF af 25. februar 1964 om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til indrejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed¹⁵⁾.

(23) Udsendelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed er en foranstaltning, der kan være en alvorlig belastning for de personer, der har gjort brug af de traktatfæstede rettigheder og friheder, og som reelt er integreret i værtsmedlemsstaten. Omfanget af sådanne foranstaltninger bør derfor begrænses i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og under hensyntagen til graden af de pågældende personers integration, varigheden af deres ophold i værtsmedlemsstaten, deres alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation samt deres tilknytning til oprindelseslandet.

(24) Følgelig gælder det, at jo stærkere unionsborgere og deres familiemedlemmer er integreret i værtsmedlemsstaten, desto stærkere bør beskyttelsen mod udsendelse være. Kun i ekstraordinære tilfælde, når det er bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed, bør der kunne træffes foranstaltninger til udsendelse af unionsborgere, der har opholdt sig i mange år på værtsmedlemsstatens område, især hvis de er født og har opholdt sig der hele deres liv. Endvidere bør reglen om ekstraordinære tilfælde ligeledes gælde for foranstaltninger til udsendelse af mindreårige for at sikre deres tilknytning til deres familie i overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder.

(25) Der bør ligeledes nøje fastlægges proceduremæssige garantier for at sikre et højt beskyttelsesniveau for unionsborgere og deres familiemedlemmer i tilfælde af nægtelse af indrejse og ophold i en anden medlemsstat og for samtidig at

sikre overholdelse af princippet om, at forvaltningsakter skal begrundes.

(26) Unionsborgere og deres familiemedlemmer bør under alle omstændigheder have mulighed for domstolsprøvelse i tilfælde af nægtelse af indrejse og ophold i en anden medlemsstat.

(27) Ifølge Domstolens praksis må medlemsstaterne ikke udstede livsvarige indrejseforbud for personer, der er omfattet af dette direktiv, hvorfor det bør bekræftes, at unionsborgere og deres familiemedlemmer, der har fået indrejseforbud på en medlemsstats område, har ret til at indgive ny ansøgning efter udløbet af en rimelig frist og under alle omstændigheder tre år efter at den endelige afgørelse om indrejseforbud er gennemført.

(28) For at hindre misbrug og svig, især proformaægteskaber og andre former for forhold, der indgås udelukkende for at kunne udøve retten til fri bevægelighed og til ophold, bør medlemsstaterne have mulighed for at vedtage de nødvendige foranstaltninger.

(29) Nationale regler, der er gunstigere, bør ikke berøres af dette direktiv.

(30) Med henblik på at undersøge hvordan retten til fri bevægelighed og ophold yderligere kan lettes, bør Kommissionen udarbejde en rapport for at vurdere muligheden for at fremsætte forslag med henblik herpå, særligt hvad angår forlængelse af opholdsperioden uden betingelser.

(31) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og friheder og overholder de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. I overensstemmelse med det forbud med forskelsbehandling, som charteret indeholder, bør medlemsstaterne gennemføre dette direktiv uden at forskelsbehandle de omfattede personer på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et etnisk mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Område

I dette direktiv fastlægges:

a) betingelserne for udøvelse af retten til fri bevægelighed og ophold i medlemsstaterne for unionsborgere og deres familiemedlemmer

b) unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til tidsubegrænset ophold i medlemsstaterne

begrænsningerne for udøvelse af rettighederne efter a) og b) af hensyn til den offentlige orden,

c) sikkerhed og sundhed.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) "unionsborger": enhver person, der er statsborger i en medlemsstat.

2) "familiemedlem":

a) ægtefælle

b) partner, med hvem en unionsborger har indgået et registreret partnerskab i medfør af en medlemsstats lovgivning, hvis lovgivningen i værtsmedlemsstaten sidestiller et registreret partnerskab med ægteskab, samt under overholdelse af betingelserne i værtsmedlemsstatens relevante lovgivning

c) direkte efterkommere samt direkte efterkommere af ægtefællen eller partneren som defineret i litra b), som ikke er fyldt 21 år, eller som forsørges af unionsborgeren,

c) slægtninge i opstigende linje samt slægtninge i opstigende linje til ægtefællen eller partneren som defineret i litra b), som forsørges af unionsborgeren.

3) "værtsmedlemsstat": den medlemsstat, hvortil unionsborgeren rejser med henblik på at udøve retten til fri bevægelighed og ophold.

Artikel 3

Berettigede personer

1. Dette direktiv finder anvendelse på enhver unionsborger, der rejser til eller tager ophold i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende

er statsborger, samt familiemedlemmer som defineret i artikel 2, nr. 2, der ledsager unionsborgeren eller slutter sig til denne.

2. Uden at det berører de pågældendes personlige ret til fri bevægelighed og ophold og i overensstemmelse med den nationale lovgivning skal værtsmedlemsstaten lette indrejse og ophold for følgende personer:

a) alle andre familiemedlemmer uanset nationalitet, der ikke er omfattet af bestemmelserne i artikel 2, nr. 2, hvis disse i det land, de ankommer fra, forsørges af eller hører til den unionsborgers husstand, der er hovedindehaveren af retten til ophold, eller hvor alvorlige helbredsmæssige grunde gør det absolut nødvendigt, at unionsborgeren personligt plejer familiemedlemmet

b) den partner, med hvem unionsborgeren har en behørigt dokumenteret varig tilknytning.

Værtsmedlemsstaten foretager en grundig undersøgelse af de personlige omstændigheder og begrundet afslag på ansøgning om indrejse eller ophold over for de pågældende.

KAPITEL II

Ret til ud- og indrejse

Artikel 4

Ret til udrejse

1. Uden at dette berører de bestemmelser for rejsedokumenter, der gælder ved national grænsekontrol, har alle unionsborgere, der er i besiddelse af et gyldigt identitetskort eller pas, samt deres familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, men som er i besiddelse af et gyldigt pas, ret til at forlade en medlemsstats område for at rejse til en anden medlemsstat.

2. Personer, der er omfattet af stk. 1, kan ikke pålægges visumpligt eller en lignende forpligtelse ved udrejse.

3. Medlemsstaterne udsteder og fornyer i overensstemmelse med deres nationale lovgivning identitetskort eller pas til deres statsborge-

re, der udtrykkeligt angiver indehaverens statsborgerskab.

4. Passet skal mindst være gyldigt i alle medlemsstater og i de lande, der er direkte transitlande mellem disse. Foreskriver lovgivningen i en medlemsstat ikke udstedelse af identitetskort, skal gyldigheden af passet ved udstedelse eller fornyelse være på mindst fem år.

Artikel 5

Ret til indrejse

1. Uden at dette berører de bestemmelser for rejsedokumenter, der gælder ved national grænsekontrol, giver medlemsstaterne unionsborgere, der er i besiddelse af et gyldigt identitetskort eller pas, ret til at indrejse på deres område, og giver familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, ret til at indrejse på deres område, hvis de er i besiddelse af et gyldigt pas. Unionsborgere kan ikke pålægges visumpligt eller en lignende forpligtelse ved indrejse.

2. Familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, kan kun pålægges pligt til at være i besiddelse af et indrejsevisum i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 539/2001 eller i givet fald den nationale lovgivning. Med henblik på dette direktiv medfører besiddelse af et gyldigt opholdskort jf. artikel 10, at sådanne familiemedlemmer er fritaget for kravet om visum. Medlemsstaterne bistår disse personer med henblik på udstedelsen af de nødvendige visa. Disse visa udstedes så hurtigt så muligt efter en hasteprocedure og er gratis.

3. Værtslandet påstempler ikke indrejse eller udrejse i pas, der tilhører et familiemedlem, der ikke er statsborger i en medlemsstat, såfremt den pågældende person foreviser et opholdskort, jf. artikel 10.

4. Hvis unionsborgeren eller et familiemedlem, som ikke er statsborger i en medlemsstat, ikke er i besiddelse af de krævede rejsedokumenter eller de eventuelt krævede visa, giver den berørte medlemsstat disse personer enhver rimelig mulighed for inden for en rimelig frist at opnå eller fremskaffe de nødvendige dokumenter, eller få bekræftet eller på anden måde godtgjort, at de er omfattet af retten til fri bevægelighed og

ophold, inden der træffes afgørelse om tilbage-sendelse. 5. Den pågældende medlemsstat kan forpligte den berørte person til at anmelde sin tilstedeværelse på dens område inden for en rimelig frist, der ikke er udtryk for forskelsbehandling. Ved misligholdelse af denne forpligtelse kan der pålægges sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen, og som ikke må indebære forskelsbehandling.

KAPITEL III

Ret til ophold

Artikel 6

Ret til ophold i indtil tre måneder

1. Unionsborgere har ret til frit at tage ophold på en anden medlemsstats område for en periode på højst tre måneder uden andre betingelser eller formaliteter end kravet om at være i besiddelse af et gyldigt identitetskort eller pas.

2. Stk. 1 finder ligeledes anvendelse på familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, og som ledsager eller slutter sig til en unionsborger, hvis de er i besiddelse af et gyldigt pas.

Artikel 7

Retten til ophold i mere end tre måneder

1. Enhver unionsborger har ret til at opholde sig på en anden medlemsstats område i mere end tre måneder, hvis den pågældende:

a) er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i værtsmedlemsstaten, eller

b) råder over tilstrækkelige midler til sig selv og sine familiemedlemmer, således at opholdet ikke bliver en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, og er omfattet af en sygeforsikring, der dækker samtlige risici i værtsmedlemsstaten, eller

a) – er indskrevet ved en privat eller offentlig institution, der er godkendt eller som finansieres af værtsmedlemsstaten i medfør af dennes lovgivning eller administrative praksis, med henblik på dér som hovedaktivitet at følge en uddannelse, herunder en erhvervsuddannelse, og

– er omfattet af en sygeforsikring, der dækker samtlige risici i værtsmedlemsstaten, og ved en erklæring eller på anden tilsvarende måde, efter den pågældende persons eget valg godtgør over for den relevante nationale myndighed, at vedkommende råder over tilstrækkelige midler til sig selv og sine familiemedlemmer, således at opholdet ikke bliver en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, eller

c) er et familiemedlem, der ledsager eller slutter sig til en unionsborger, der opfylder betingelserne i litra a), b) eller c).

2. Retten til ophold, jf. stk. 1, omfatter også familiemedlemmer til en unionsborger, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, når disse ledsager eller slutter sig til unionsborgeren i værtsmedlemsstaten, og unionsborgeren opfylder betingelserne i stk. 1, litra a), b) eller c). 3. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra a), bevarer en unionsborger, der ikke længere er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, sin status som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, hvis den pågældende:

a) er midlertidig uarbejdsdygtig som følge af sygdom eller ulykke

b) er uforskyldt arbejdsløs efter at have haft lønnet beskæftigelse i mere end et år, og dette er behørigt konstateret, og vedkommende tilmelder sig arbejdsformidlingen som arbejdssøgende

c) er uforskyldt arbejdsløs efter udløbet af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt af mindre end et års varighed eller uforskyldt har mistet sit arbejde i løbet af de første tolv måneder, og dette er behørigt konstateret, og den pågældende tilmelder sig arbejdsformidlingen som arbejdssøgende. I det tilfælde bevarer den pågældende sin status som arbejdstager i mindst seks måneder

d) påbegynder en erhvervsuddannelse. Medmindre personen er uforskyldt arbejdsløs, kan status som arbejdstager dog kun bevares, hvis der er en forbindelse mellem den tidligere erhvervsmæssige beskæftigelse og den omhandlede uddannelse.

4. Uanset stk. 1, litra d) og stk. 2 har kun ægtefællen, den registrerede partner som omhand-

let i artikel 2, stk. 2, litra b), og forsørgelsesberettigede børn ret til ophold som familiemedlemmer til en unionsborger, der opfylder betingelserne i stk. 1, litra c). Artikel 3, stk. 2, finder anvendelse på den pågældendes slægtninge i opstigende linje, samt slægtninge i opstigende linje til den pågældendes ægtefælle eller registrerede partner, når de forsørges af unionsborgeren.

Artikel 8

Administrative formaliteter for unionsborgere

1. For ophold ud over tre måneder kan værtslandet kræve, at unionsborgere lader sig registrere hos de kompetente myndigheder, jf. dog artikel 5, stk. 5.

2. Fristen for registrering skal være på mindst tre måneder fra indrejsedatoen. Der udstedes straks bevis for registrering. På beviset anføres den registrerede persons navn og adresse samt dato for registreringen. Ved misligholdelse af forpligtelsen til at lade sig registrere kan der pålægges sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen, og som ikke må indebære forskelsbehandling.

3. Med henblik på udstedelse af beviset for registrering kan medlemsstaterne udelukkende kræve, at

a) unionsborgere som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra a), foreviser et gyldigt identitetskort eller pas, en bekræftelse fra arbejdsgiveren for ansættelsen eller et ansættelsesbrev eller et bevis for, at vedkommende udøver selvstændig erhvervsvirksomhed

b) unionsborgere som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), foreviser et gyldigt identitetskort eller pas samt dokumentation for, at de opfylder betingelserne i litra b)

c) unionsborgere som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), foreviser et gyldigt identitetskort eller pas og dokumentation for at være tilmeldt en anerkendt institution og være dækket af en sygeforsikring, der dækker samtlige risici, samt fremlægger den i artikel 7, stk. 1, litra c), omhandlede erklæring eller tilsvarende dokumentation. Medlemsstaterne kan ikke kræve, at der i nævnte erklæring angives et bestemt beløb.

4. Medlemsstaterne må ikke fastsætte et bestemt beløb, som de anser for at svare til "tilstrækkelige midler", men de skal tage hensyn til den pågældendes personlige situation. Beløbet må under ingen omstændigheder være højere end det niveau, der giver værtsmedlemsstatens egne statsborgere mulighed for at modtage sociale ydelser, eller når dette kriterium ikke kan anvendes, end den laveste sociale pension, der udbetales i værtslandet. 5. Med henblik på udstedelse af beviset for registrering til unionsborgeres familiemedlemmer, der selv er statsborgere i en medlemsstat, kan medlemsstaterne kræve forevisning af følgende dokumenter:

a) et gyldigt identitetskort eller

b) et dokument, der attesterer, at der består en familiemæssig tilknytning eller et registreret partnerskab

c) hvor det er relevant, bevis for registrering for den unionsborger, de ledsager eller slutter sig til

d) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 2, nr. 2, litra c) og d), dokumentation for, at de dér omhandlede betingelser er opfyldt

e) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), et dokument udstedt af den kompetente myndighed i hjemlandet eller det land, de ankommer fra, der attesterer, at de forsørges af unionsborgeren eller er medlemmer af dennes husstand, eller dokumentation for, at der foreligger alvorlige helbredsmæssige grunde, der gør det absolut nødvendigt, at unionsborgeren personligt plejer familiemedlemmet

f) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), dokumentation for, at der består en varig tilknytning til unionsborgeren.

Artikel 9

Administrative formaliteter for familiemedlemmer,

der ikke er statsborgere i en medlemsstat

1. Medlemsstaterne udsteder opholdskort til unionsborgeres familiemedlemmer, der ikke er

Bilag til f. t. l. vedr. statens uddannelsesstøtte m.v.

statsborgere i en medlemsstat, hvis opholdet forventes at vare i mere end tre måneder.

2. Fristen for at ansøge om opholdskort skal være på mindst tre måneder fra indrejsedatoen.

3. Ved misligholdelse af forpligtelsen til at ansøge om opholdskort kan der pålægges sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og ikke indebærer forskelsbehandling.

Artikel 10

Udstedelse af opholdskort

1. Retten til ophold for unionsborgeres familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, fastslås ved udstedelse af et dokument "opholdskort for familiemedlem til en unionsborger" senest seks måneder efter indgivelse af ansøgning. Der udstedes straks kvittering for indgivelse af ansøgning om opholdskort.

2. Med henblik på udstedelse af opholdskort kræver medlemsstaterne forevisning af følgende dokumenter:

a) et gyldigt pas

b) et dokument, der attesterer, at der består en familiemæssig tilknytning eller et registreret partnerskab

c) bevis for registrering, eller hvis der ikke findes nogen registreringsordning, enhver anden dokumentation for ophold i værtsmedlemsstaten for den unionsborger, de ledsager eller slutter sig til

d) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 2, nr. 2, litra c) og d), dokumentation for, at de dér omhandlede betingelser er opfyldt

e) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), et dokument udstedt af den kompetente myndighed i hjemlandet eller det land, de ankommer fra, der attesterer, at de forsørges af unionsborgeren eller er medlemmer af dennes husstand, eller dokumentation for, at der foreligger alvorlige helbreds-mæssige grunde, der gør det absolut nødvendigt, at unionsborgeren personligt plejer familiemedlemmet

f) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), dokumentation for, at der består en varig tilknytning til unionsborgeren.

Artikel 11

Opholdskortets gyldighed

1. Det opholdskort, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, er gyldig i fem år efter udstedelsen eller for unionsborgerens påtænkte opholdperiode, hvis denne periode er mindre end fem år.

2. Opholdskortets gyldighed berøres ikke af midlertidigt fravær af en varighed på højst seks måneder i et år eller fravær af længere varighed på grund af aftjening af værnepligt eller af ét fravær på højst tolv på hinanden følgende måneder af vægtige grunde som graviditet og fødsel eller alvorlig eller i et tredjeland.

Artikel 12

Bevarelse af familiemedlemmers ret til ophold i tilfælde af unionsborgerens død eller udrejse

1. En unionsborgeres død eller udrejse fra værtsmedlemsstaten berører ikke retten til ophold for familiemedlemmer, der er statsborgere i en medlemsstat, jf. dog andet afsnit.

Før de pågældende personer opnår ret til tidsubegrænset ophold, skal de dog opfylde betingelserne i artikel 7, stk. 1, litra a), b), c) eller d).

2. Familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, mister ikke deres ret til ophold, hvis den unionsborger, de er knyttet til, afgår ved døden, for så vidt de har haft ophold i værtsmedlemsstaten som familiemedlemmer i mindst et år inden unionsborgerens død, jf. dog andet afsnit.

Før de pågældende personer opnår ret til tidsubegrænset ophold, er deres ret til ophold fortsat betinget af, at de kan godtgøre, at de er arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, eller at de råder over tilstrækkelige midler til sig selv og deres familiemedlemmer, således at deres ophold ikke bliver en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, og at de har en sygeforsikring i værtsmedlemsstaten, der dækker alle risici, eller at de i værtsmedlemsstaten har status som familiemedlem til en person, der opfylder

disse krav. "Tilstrækkelige midler" er defineret i artikel 8, stk. 4.

Sådanne familiemedlemmers ret til ophold bevares udelukkende på et personligt grundlag.

3. Hvis en unionsborger udrejser fra værtsmedlemsstaten eller afgår ved døden, bevarer unionsborgerens børn eller den person, som har den faktiske forældremyndighed, uanset nationalitet, retten til ophold, hvis børnene opholder sig i værtsmedlemsstaten og er tilmeldt en uddannelsesinstitution, indtil de har afsluttet deres studier.

Artikel 13

Bevarelse af familiemedlemmers ret til ophold i tilfælde af skilsmisse eller omstødelse af ægteskabet eller det registrerede partnerskabs ophør

1. Unionsborgeres skilsmisse, omstødelse af ægteskab, eller ophør af den pågældendes registrerede partnerskab som omhandlet i artikel 2, nr. 2, litra b), berører ikke retten til ophold for familiemedlemmer til unionsborgere, der er statsborgere i en medlemsstat, jf. dog andet afsnit.

Før de pågældende personer opnår ret til tidsubegrænset ophold, skal de dog opfylde betingelserne i artikel 7, stk. 1, litra a), b), c) eller d).

2. Skilsmisse, omstødelse af ægteskabet eller ophør af det registrerede partnerskab som omhandlet i artikel 2, nr. 2, litra b), betyder ikke, at familiemedlemmer til unionsborgere, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, mister deres ret til ophold, jf. dog andet afsnit:

a) hvis ægteskabet eller det registrerede partnerskab ved begyndelsen af proceduren til skilsmisse eller omstødelse eller ophør af det registrerede partnerskab som omhandlet i artikel 2, nr. 2, litra b), har været i mindst tre år, heraf mindst ét år i værtsmedlemsstaten

b) hvis forældremyndigheden til unionsborgerens børn er overdraget en ægtefælle eller en partner, der ikke er statsborger i en medlemsstat, efter aftale mellem ægtefællerne eller partnerne som omhandlet i artikel 2, nr. 2, litra b), eller ved en retsafgørelse

c) hvis der foreligger en særlig vanskelig situation, og ægtefællen eller partneren f.eks. har været udsat for vold i hjemmet, mens ægteskabet eller det registrerede partnerskab stadig bestod, eller

d) hvis den ægtefælle eller partner, der ikke er statsborger i en medlemsstat, efter aftale mellem ægtefællerne eller partnerne som omhandlet i artikel 2, nr. 2, litra b), eller ved en retsafgørelse er tilkendt ret til samvær med et mindreårigt barn, og retten har fundet, at samværet skal finde sted i medlemsstaten, så længe dette samvær skønnes at være nødvendigt.

Før de pågældende personer opnår ret til tidsubegrænset ophold, er deres ret til ophold fortsat betinget af, at de kan godtgøre, at de er arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, eller at de råder over tilstrækkelige midler til sig selv og deres familiemedlemmer, således at deres ophold ikke bliver en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, og at de har en sygeforsikring i værtsmedlemsstaten, der dækker alle risici, eller at de i værtsmedlemsstaten har status som familiemedlem til en person, der opfylder disse krav. "Tilstrækkelige midler" er defineret i artikel 8, stk. 4.

Sådanne familiemedlemmers ret til ophold bevares udelukkende på et personligt grundlag.

Artikel 14

Bevarelse af retten til ophold

1. Unionsborgere og deres familiemedlemmer, har ret til ophold som omhandlet i artikel 6, så længe de ikke bliver en urimelig byrde for værtsmedlemsstatens sociale system.

2. Unionsborgere og deres familiemedlemmer har ret til ophold som omhandlet i artikel 7, 12 og 13, såfremt de opfylder de i disse artikler opstillede betingelser. Hvis der i særlige tilfælde er rimelig tvivl om, hvorvidt unionsborgeren eller dennes familiemedlemmer opfylder betingelserne i artikel 7, 12 og 13, kan medlemsstaterne undersøge, om disse betingelser er opfyldt. En sådan undersøgelse foretages dog ikke systematisk.

3. Unionsborgeres og deres familiemedlem-

mers benyttelse af værtsmedlemsstatens sociale system må ikke automatisk medføre foranstaltninger til udsendelse af de pågældende personer.

4. Uanset stk. 1 og 2 og med forbehold af kapitel VI må der under ingen omstændigheder iværksættes foranstaltninger til udsendelse af unionsborgere eller deres familiemedlemmer, hvis:

a) unionsborgerne er arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, eller

b) unionsborgerne er rejst ind på værtslandets område for at søge beskæftigelse. I så fald må unionsborgerne og deres familiemedlemmer ikke udsendes, så længe det kan dokumenteres, at unionsborgerne fortsat søger arbejde og har reelle muligheder for at blive ansat.

Artikel 15

Proceduremæssige garantier

1. Procedurene i artikel 30 og 31 finder tilsvarende anvendelse på alle afgørelser om begrænsning af bevægelsesfriheden for unionsborgere eller deres familiemedlemmer, som er begrundet i andre hensyn end den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

2. Udløbet af gyldighedsperioden for det pas eller identitetskort, der har muliggjort indrejse i værtsmedlemsstaten, og udstedelsen af bevis for registrering eller opholdskort kan ikke i sig selv begrunde udsendelse fra værtsmedlemsstaten.

3. Værtsmedlemsstaten må ikke lade den i stk. 1 omhandlede udsendelsesafgørelse ledsage af et indrejseforbud.

KAPITEL IV

Ret til tidsubegrænset ophold

Afsnit I

Adgang til ret til tidsubegrænset ophold

Artikel 16

Generelle regler for unionsborgere og deres familiemedlemmer

1. Unionsborgere, der lovligt har haft ophold fem år i træk i værtsmedlemsstaten, har ret til tidsubegrænset ophold på dets område. Denne ret er ikke underlagt betingelserne i kapitel III.

2. Stk. 1 finder ligeledes anvendelse på familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, men som i fem år i træk lovligt har boet sammen med unionsborgeren.

3. Opholdets uafbrudte karakter berøres ikke af midlertidige fravær, der ikke tilsammen overstiger seks måneder om året, og heller ikke af fravær af længere varighed på grund af værnepligt, eller af ét fravær på højst tolv på hinanden følgende måneder af vægtige grunde som f.eks. graviditet og fødsel, alvorlig sygdom, studier eller erhvervsuddannelse eller udstationering på en anden medlemsstats område eller i et tredjeland.

4. Når der er opnået ret til tidsubegrænset ophold, mistes denne ret kun ved fravær fra værtsmedlemsstaten af en varighed på to på hinanden følgende år.

Artikel 17

Undtagelser for personer, der ikke længere har erhvervmæssig beskæftigelse i værtsmedlemsstaten, herunder deres familiemedlemmer

1. Som en undtagelse fra artikel 16 har følgende personer ret til tidsubegrænset ophold i værtsmedlemsstaten, selv om de ikke har haft fast ophold der i fem år i træk:

a) arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der, når de ophører med at være erhvervsaktive, har nået den alder, som er fastsat i værtsmedlemsstatens lovgivning for ret til alderspension, eller som ophører med at være arbejdstagere og går på førtidspension, når de mindst har været erhvervmæssigt beskæftiget i værtsmedlemsstaten i de foregående tolv måneder og har haft fast ophold i den pågældende medlemsstat i mere end tre år i træk.

Hvis lovgivningen i værtsmedlemsstaten ikke giver visse kategorier af selvstændige ret til alderspension, betragtes aldersbetingelsen som

opfyldt, når de pågældende personer er fyldt 60 år.

b) arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der efter at have haft fast ophold i værtsmedlemsstaten i mere end to år i træk, ophører med at være erhvervsaktive som følge af vedvarende uarbejdsdygtighed.

Hvis denne uarbejdsdygtighed er en følge af en arbejdsulykke eller en erhvervs sygdom, der giver den pågældende ret til en ydelse, som helt eller delvis betales af en myndighed i værtsmedlemsstaten, stilles der ingen krav om opholdets varighed.

c) arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der efter tre års uafbrudt erhvervsaktivitet og fast ophold i værtsmedlemsstaten, er beskæftiget som arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende i en anden medlemsstat, og samtidig beholder deres ophold i den første værtsmedlemsstat, som de pågældende personer i princippet vender tilbage til hver dag eller mindst en gang om ugen.

Med henblik på erhvervelse af de rettigheder, der er omhandlet i litra a) og b), betragtes perioder med erhvervsaktivitet på den medlemsstats område, hvor den pågældende er erhvervsaktiv, som tilbagelagt på værtsmedlemsstatens område.

Perioder med uforskyldt arbejdsløshed, der er behørigt bekræftet af den kompetente arbejdsformidling, eller perioder uden arbejde, som den pågældende person ikke har indflydelse på, samt fravær fra arbejde eller ophør på grund af sygdom eller ulykke, betragtes som perioder med beskæftigelse.

2. Betingelserne vedrørende opholdets og beskæftigelsens varighed i stk. 1, litra a), og betingelserne vedrørende opholdets varighed i stk. 1, litra b), gælder ikke, hvis arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes ægtefælle eller partner, jf. artikel 2, nr. 2, litra b), er statsborger i værtsmedlemsstaten eller har mistet sit statsborgerskab i værtsmedlemsstaten som følge af ægteskabet med den pågældende person.

3. Familiemedlemmer til en arbejdstager eller

selvstændig erhvervsdrivende, der har fast ophold hos denne i værtsmedlemsstaten, har uanset nationalitet ret til tidsubegrænset ophold i værtsmedlemsstaten, hvis den pågældende arbejdstager eller selvstændige erhvervsdrivende selv har erhvervet ret til tidsubegrænset ophold dér på grundlag af stk. 1. 4. Hvis en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende afgår ved døden, mens vedkommende er erhvervsaktiv, men endnu ikke har erhvervet ret til tidsubegrænset ophold i værtsmedlemsstaten efter stk. 1, har den pågældendes familiemedlemmer, som opholder sig hos ham på værtsmedlemsstatens område, ret til tidsubegrænset ophold i værtsmedlemsstaten, hvis:

a) arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har haft fast ophold i værtsmedlemsstaten i to år i træk på datoen for dødsfaldet

b) dødsfaldet skyldes en arbejdsulykke eller en erhvervs sygdom, eller

c) den efterlevende ægtefælle har mistet sit statsborgerskab i værtsmedlemsstaten som følge af ægteskab med den pågældende arbejdstager eller selvstændige erhvervsdrivende.

Artikel 18

Erhvervelse af ret til tidsubegrænset ophold for visse familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat

Når familiemedlemmer til unionsborgere som omhandlet i artikel 12, stk. 2 og artikel 13, stk. 2, opfylder de deri fastsatte betingelser, opnår de ret til tidsubegrænset ophold efter lovligt at have haft ophold i fem år i træk i værtsmedlemsstaten, jf. dog artikel 17.

Afsnit II

Administrative formaliteter

Artikel 19

Bevis for ret til tidsubegrænset ophold for unionsborgere

1. Medlemsstaterne udsteder efter ansøgning fra unionsborgere, der har erhvervet ret til tidsubegrænset ophold, et bevis herfor efter at have

kontrolleret varigheden af vedkommendes ophold.

2. Bevis for ret til tidsubegrænset ophold udstedes så hurtigt som muligt.

Artikel 20

Tidsubegrænset opholdskort for familiemedlemmer,
der ikke er statsborgere i en medlemsstat

1. Medlemsstaterne udsteder inden for en frist på seks måneder efter indgivelse af ansøgning et tidsubegrænset opholdskort til familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, når de har ret til tidsubegrænset ophold. Det tidsubegrænsede opholdskort fornyes automatisk hvert tiende år.

2. Ansøgningen om tidsubegrænset opholdskort skal indgives, før opholdskortet udløber. Ved misligholdelse af forpligtelsen til at ansøge om tidsubegrænset opholdskort kan der pålægges sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og ikke indebærer forskelsbehandling. 3. Afbrydelser af opholdet, der ikke overstiger to år i træk, berører ikke det tidsubegrænsede opholdskorts gyldighed.

Artikel 21

Opholdets uafbrudte karakter

1. Opholdets uafbrudte karakter kan med henblik på dette direktiv godtgøres med ethvert bevismiddel, der anvendes i værtsmedlemsstaten. Opholdets uafbrudte karakter afbrydes af enhver behørigt gennemført udsendelsesafgørelse vedrørende den pågældende.

KAPITEL V

Fælles bestemmelser for ret til ophold og ret til tidsubegrænset ophold

Artikel 22

Geografisk anvendelsesområde

Retten til ophold og retten til tidsubegrænset ophold gælder på hele værtsmedlemsstatens område. Medlemsstaterne må kun indføre geografiske begrænsninger for retten til ophold og retten

til tidsubegrænset ophold, hvis der også gælder sådanne begrænsninger for medlemsstatens egne statsborgere.

Artikel 23

Tilknyttede rettigheder

Unionsborgeres familiemedlemmer, som har ret til ophold eller ret til tidsubegrænset ophold i en medlemsstat, har uanset nationalitet ret til dér at tage arbejde eller nedsætte sig som selvstændige erhvervsdrivende.

Artikel 24

Ligebehandling

1. Med forbehold af specifikke bestemmelser, der udtrykkeligt fremgår af traktaten og den afledte ret, anvendes traktatens bestemmelser uden forskelsbehandling på alle unionsborgere, der i henhold til dette direktiv opholder sig i værtsmedlemsstaten, og på værtsmedlemsstatens egne statsborgere. Denne ligebehandling gælder også familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, men som har ret til ophold eller ret til tidsubegrænset ophold.

2. Uanset stk. 1 er værtsmedlemsstaten ikke forpligtet til at tillægge ret til sociale ydelser i de første tre måneder af et ophold eller eventuelt i den længere periode, der er omhandlet i artikel 14, stk. 4, litra b), eller til, forud for erhvervelse af ret til tidsubegrænset ophold, at yde studie-støtte, herunder støtte til erhvervsuddannelse, i form af stipendier eller lån, til andre personer end arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og personer, der har bevaret denne status, samt deres familiemedlemmer.

Artikel 25

Generelle bestemmelser om opholdsdokumenter

1. Besiddelse af et bevis for registrering, jf. artikel 8, et bevis for ret til tidsubegrænset ophold, et bevis for indgivelse af ansøgning om opholdskort for familiemedlemmer, et opholdskort eller et tidsubegrænset opholdskort kan under ingen omstændigheder stilles som betingelse for udøvelse af en rettilighed eller gennemførelse af en administrativ handling, idet den pågældende med en hvilken som helst anden type dokumen-

tation kan godtgøre at være omfattet af de pågældende rettigheder.

2. De dokumenter, der er nævnt i stk. 1, udstedes gratis eller mod betaling af et beløb, der ikke er højere end de gebyrer og afgifter, som værtslandets egne statsborgere betaler for udstedelse af lignende dokumenter.

Artikel 26 Kontrol

Medlemsstaterne kan kontrollere, om en eventuel forpligtelse for udlændinge i henhold til national ret til altid at kunne forevise bevis for registrering eller opholdskort, overholdes, for så vidt samme forpligtelse gælder over for deres egne statsborgere med hensyn til forevisning af identitetskort. Hvis denne forpligtelse misligholdes, kan medlemsstaterne anvende de samme sanktioner som dem, de anvender for deres egne statsborgere, når forpligtelsen til at kunne forevise identitetskort ikke overholdes.

KAPITEL VI

Begrænsninger i retten til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed

Artikel 27 Generelle principper

1. Med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel kan medlemsstaterne begrænse den frie bevægelighed og ophold for en unionsborger eller et familiemedlem uanset nationalitet af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Der må ikke lægges økonomiske betragtninger til grund.

2. Foranstaltninger truffet af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde anvendelsen af sådanne foranstaltninger.

Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

Begrundelser, der ikke vedrører den individuelle sag, eller som har generel præventiv karakter, må ikke anvendes.

3. For at undersøge, om den pågældende udgør en risiko for den offentlige orden eller sikkerhed, kan værtsmedlemsstaten, når den skønner det påkrævet, i forbindelse med udstedelsen af bevis for registrering eller, hvor der ikke findes nogen registreringsordning, senest tre måneder efter indrejsen på dets område eller fra den dato, hvor den pågældende har anmeldt sin tilstedeværelse på området, jf. artikel 5, stk. 5, eller i forbindelse med udstedelsen af opholdskort anmode oprindelsesmedlemsstaten og eventuelt andre medlemsstater om oplysninger om den pågældendes eventuelle tidligere straffe. Sådanne forespørgsler må ikke antage systematisk karakter. Den adspurgte medlemsstat skal besvare forespørgslen inden for en frist på to måneder.

4. Den medlemsstat, der har udstedt passet eller identitetskortet, skal uden særlige formaliteter lade indehaveren, der er blevet udsendt fra en anden medlemsstat af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, indrejse på sit område, selv om dokumentet måtte være udløbet, eller indehaverens statsborgerskab anfægtes.

Artikel 28 Beskyttelse mod udsendelse

1. Værtsmedlemsstaten skal, før den træffer afgørelse om udsendelse med begrundelse i den offentlige orden eller sikkerhed, bl.a. tage hensyn til varigheden af den pågældendes ophold på værtsmedlemsstatens område, den pågældendes alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation, samt sociale og kulturelle integration i værtsmedlemsstaten og tilknytning til hjemlandet.

2. Værtsmedlemsstaten må ikke træffe en udsendelsesafgørelse vedrørende en unionsborger eller dennes familiemedlemmer, uanset nationalitet, når de har opnået ret til tidsbegrænset ophold på værtsmedlemsstatens område, medmindre det skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

3. Der må ikke træffes en udsendelsesafgørelse

se i forhold til en unionsborger, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten, hvis de:

a) har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de ti forudgående år, eller

b) er mindreårige, medmindre udsendelsen er nødvendig af hensyn til barnets tarv som fastlagt i De Forenede Nationers konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder.

Artikel 29

Offentlig sundhed

1. De eneste sygdomme, der kan begrunde foranstaltninger, der begrænser den frie bevægelighed, er de sygdomme, der er potentielt epidemiske ifølge relevante instrumenter fra Verdenssundhedsorganisationen, samt andre smitsomme infektionssygdomme eller parasitære sygdomme, for så vidt værtsmedlemsstaten har truffet beskyttelsesforanstaltninger mod dem for egne statsborgere.

2. Sygdomme, der opstår efter de første tre måneder efter ankomstdatoen, kan ikke begrunde en udsendelse af landet.

3. Værtsmedlemsstaten kan, hvis der foreligger begrundet formodning, inden for de første tre måneder efter ankomstdatoen, kræve at personer, der har ret til ophold, underkastes en gratis lægeundersøgelse for at fastslå, at de ikke lider af de sygdomme, der er omhandlet i stk. 1. Sådanne lægeundersøgelser må dog ikke gennemføres systematisk.

Artikel 30

Meddelelse af afgørelser

1. Alle afgørelser, der træffes i henhold til artikel 27, stk. 1, meddeles de pågældende personer skriftligt på en måde, der giver dem mulighed for at forstå afgørelsens indhold og virkning.

2. De præcise og fuldstændige oplysninger om hensynet til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, der danner grundlaget for en sådan afgørelse, meddeles de pågældende personer,

medmindre hensynet til statens sikkerhed er til hinder herfor.

3. I meddelelsen angives det, til hvilken rets- eller forvaltningsmyndighed der kan indgives klage, samt fristen herfor og i givet fald fristen for at forlade medlemsstaten. Medmindre der er tale om behørigt begrundede hastetilfælde, skal fristen for at forlade medlemsstaten være på mindst en måned regnet fra datoen for meddelelsen.

Artikel 31

Proceduremæssige garantier

1. Når der vedrørende en person træffes en hvilken som helst afgørelse begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, har den pågældende adgang til domstolsprøvelse og i givet fald administrativ prøvelse af afgørelsen i værtsmedlemsstaten.

2. Hvis den administrative klage over en udsendelsesafgørelse eller anmodningen om domstolsprøvelse ledsages af en anmodning om en midlertidig afgørelse om at udsætte afgørelsens gennemførelse, må den faktiske udsendelse fra medlemsstaten ikke finde sted, før der er truffet beslutning om den midlertidige afgørelse, medmindre

- udsendelsesafgørelsen bygger på en tidligere retsafgørelse

- de pågældende personer tidligere har haft adgang til domstolsprøvelse, eller

- udsendelsesafgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed, jf. artikel 28, stk. 3.

3. I forbindelse med prøvelsen undersøges det, om afgørelsen er lovligt truffet, og der tages stilling til de faktiske forhold og omstændigheder, der begrunder den påtænkte foranstaltning. Det sikres herved, at afgørelsen står i rimeligt forhold navnlig til de krav, der følger af artikel 28.

4. Medlemsstaterne kan beslutte, at den pågældende person ikke må opholde sig i landet, så længe sagen prøves, men de må ikke forbyde den pågældende person at føre sit forsvar personligt, medmindre hans fremmøde kan skabe alvorlige forstyrrelser for den offentlige orden

eller sikkerhed, eller sagen vedrører afslag på en anmodning om indrejse i medlemsstaten.

Artikel 32

Varigheden af et indrejseforbud

1. Personer, der af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed bliver nægtet adgang til en medlemsstats område, kan indgive en ansøgning om ophævelse af indrejseforbuddet efter udløbet af en rimelig frist afhængig af omstændighederne, dog under alle omstændigheder efter tre år regnet fra gennemførelsen af den endelige afgørelse om indrejseforbud, der er gyldigt truffet i overensstemmelse med fællesskabsretten, under påberåbelse af enhver ændring af de forhold, der begrundede udstedelsen af indrejseforbuddet.

Den pågældende medlemsstat skal tage stilling til denne ansøgning inden for en frist på seks måneder regnet fra indgivelsen.

2. Personer, der er omfattet af stk. 1, må ikke rejse ind i medlemsstaten, så længe ansøgningen behandles.

Artikel 33

Udsendelse som straf eller retlig følgevirkning

1. Værtsmedlemsstaten kan kun træffe udsendelsesafgørelse som straf eller som retlig følgevirkning til en fængselsstraf, hvis betingelserne i artikel 27, 28 og 29 er opfyldt. 2. Hvis en udsendelsesafgørelse i henhold til stk. 1 gennemføres mere end to år efter, at den blev truffet, skal den berørte medlemsstat efterprøve, om den pågældende fortsat udgør en reel trussel for den offentlige orden eller sikkerhed, og den skal vurdere, om forholdene har ændret sig siden den oprindelige udsendelsesafgørelse blev truffet.

KAPITEL VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 34

Oplysning

Medlemsstaterne informerer om unionsborgernes og deres familiemedlemmers rettigheder og pligter på de områder, som dette direktiv omfatter, især ved hjælp af informationskampagner

gennem nationale og lokale medier og andre kommunikationsmidler.

Artikel 35

Misbrug af rettigheder

Medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at nægte, ophæve eller tilbagekalde rettigheder i henhold til dette direktiv, når der er tale om misbrug af rettigheder eller om svig, som f.eks. proformaægteskab. Sådanne foranstaltninger skal stå i rimeligt forhold til misbruget og være omfattet af de proceduremæssige garantier i artikel 30 og 31.

Artikel 36

Sanktioner

Medlemsstaterne fastlægger de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser, som vedtages til gennemførelse af dette direktiv, og træffer enhver fornøden foranstaltning til at sikre deres iværksættelse. Sanktionerne skal være effektive og stå i rimeligt forhold til overtrædelsen. Medlemsstaterne giver senest den ...¹⁶⁾ Kommissionen meddelelse om disse

bestemmelser og enhver senere ændring meddeles snarest muligt.

Artikel 37

Gunstigere nationale bestemmelser

Dette direktiv berører ikke love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne, der er gunstigere for de personer, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 38

Ophævelse

1. Artikel 10 og 11 i forordning (EØF) nr. 1612/68 ophæves med virkning fra ...¹⁷⁾.

2. Direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF ophæves med virkning fra¹⁸⁾

3. Henvvisninger til de ophævede bestemmelser betragtes som henvvisninger til dette direktiv.

Artikel 39

Rapport

Kommissionen forelægger senest den ...¹⁹⁾, Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv, eventuelt ledsaget af nødvendige forslag, særlig om muligheden for at forlænge den periode i hvilken unionsborgere og deres familiemedlemmer kan tage ophold i værtsmedlemsstaten uden betingelser. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.

Artikel 40

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den ...²⁰⁾

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforrifter, som de

udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt en sammenligningstabel over bestemmelserne i dette direktiv og de tilsvarende bestemmelser i den vedtagne nationale lovgivning.

Artikel 41

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 42

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne
P. COX
Formand

På Rådets vegne
M. McDOWELL
Formand

²⁾ EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 150.

³⁾ EFT C 149 af 21.6.2002, s. 46.

⁴⁾ EFT C 192 af 12.8.2003, s. 17.

⁵⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 11.2.2003 (EUT C 43 E af 19.2.2004, s. 42), Rådets fælles

⁶⁾ EFT L 257 af 19.10.1968, s. 2. Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2434/92 (EFT L 245 af 26.8.1992, s. 1).

⁷⁾ EFT L 257 af 19.10.1968, s. 13. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁸⁾ EFT L 172 af 28.6.1973, s. 14.

⁹⁾ EFT L 180 af 13.7.1990, s. 26.

¹⁰⁾ EFT L 180 af 13.7.1990, s. 28.

¹¹⁾ EFT L 317 af 18.12.1993, s. 29.

¹²⁾ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 453/2003 (EUT L 69 af 13.3.2003, s. 10).

¹³⁾ EFT L 142 af 30.6.1970, s. 24.

¹⁴⁾ EFT L 14 af 20.1.1975, s. 10.

¹⁵⁾ EFT 56 af 4.4.1964, s. 850. Senest ændret ved direktiv 75/35/EØF (EFT L 14 af 20.1.1975, s. 14).

¹⁶⁾ To år efter dette direktivs ikrafttræden.

¹⁷⁾ To år efter dette direktivs ikrafttræden.

¹⁸⁾ To år efter dette direktivs ikrafttræden.

¹⁹⁾ To år efter dette direktivs ikrafttræden.

²⁰⁾ Fire år efter dette direktivs ikrafttræden.

Bekendtgørelse nr. 469 af 3. juni 2003

Bekendtgørelse om statens uddannelsesstøtte

(SU-bekendtgørelsen)

Uddrag

Kapitel 18

Særlige bestemmelser for uddannelsessøgende, der ikke er danske statsborgere

§ 61. Styrelsen giver på samme betingelser som til danske statsborgere uddannelsesstøtte til uddannelsessøgende, der ikke er danske statsborgere, til uddannelser i Danmark, når

- 1) de tilhører det danske mindretal i Sydslesvig,
- 2) de den 6. marts 1946 var eller inden for de sidste 10 år før denne dato som islandske statsborgere har været bosat i Danmark,
- 3) de er omfattet af lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationslov),
- 4) de sammen med deres forældre har taget fast ophold i Danmark og ved indrejsen i landet ikke var fyldt 20 år,
- 5) de umiddelbart før ansøgningstidspunktet har haft sammenhængende ophold i Danmark i mindst 2 år og samtidig umiddelbart før ansøgningstidspunktet har været gift med en dansk statsborger i mindst 2 år, eller
- 6) der foreligger ganske særlige tilknytningsforhold til Danmark. Familietilknytning i form af ægteskab med en dansk statsborger eller børn med en dansk statsborger kan indgå i vurderingen, men er ikke i sig selv udslagsgivende.

Stk. 2. Styrelsen giver på samme betingelser som til danske statsborgere uddannelsesstøtte til uddannelsessøgende, der ikke er danske statsborgere, efter de forpligtelser, der følger af EU-retten og EØS-aftalen.

§ 62. Styrelsen giver på samme betingelser som til danske statsborgere uddannelsesstøtte til uddannelser i Danmark til uddannelsessøgende,

der er statsborgere fra de øvrige EU-lande og fra EØS-landene, når de umiddelbart før ansøgningstidspunktet har haft sammenhængende ophold i Danmark i 2 år eller derover med mindst halvtids erhvervsarbejde.

Stk. 2. Med erhvervsarbejde sidestilles

- 1) pasning af egne børn under 12 år,
- 2) praktikarbejde før en uddannelse,
- 3) registrerede perioder af arbejdsløshed eller arbejdsmarkedsuddannelse, dog ikke udover sammenlagt 1 år inden for det tidsrum, der er nævnt i stk. 1, eller
- 4) sygdomsperioder, der ikke afbryder ansættelsesforhold.

Stk. 3. Hvis erhvervsarbejdet ikke har været sammenhængende eller ikke har ligget umiddelbart før ansøgningstidspunktet, har en uddannelsessøgende dog adgang til uddannelsesstøtte, hvis de mellemliggende perioder har været

- 1) registrerede perioder af arbejdsløshed og arbejdsmarkedsuddannelse ud over de perioder, der er nævnt i stk. 2, nr. 3,
- 2) perioder af tilsammen højst 6 måneders varighed, der er anvendt til gennemførelse af en uddannelse,
- 3) sygdomsperioder ud over de perioder, der er nævnt i stk. 2, nr. 4,
- 4) militærtjeneste i hjemlandet, eller
- 5) perioder af tilsammen højst 3 måneders varighed

§ 63. Styrelsen kan på samme betingelser som til danske statsborgere give uddannelsesstøtte til uddannelser i Danmark til andre udlændinge end statsborgere fra de øvrige EU-lande og fra EØS-landene, når de umiddelbart før ansøgningstidspunktet har haft sammenhængende ophold i

Danmark i 2 år eller derover med mindst halvtids erhvervsarbejde eller forudgående praktikarbejde.

Stk. 2. Hvis erhvervsarbejdet ikke har været sammenhængende eller ikke har ligget umiddelbart før ansøgningstidspunktet, har en uddannelsessøgende dog adgang til uddannelsesstøtte, hvis de mellemliggende perioder har været af tilsammen højst 3 måneders varighed.

§ 64. Uddannelsessøgende, der ikke er danske statsborgere, kan ikke få uddannelsesstøtte, hvis de under uddannelsen får støtte fra hjemlandet.

Stk. 2. Uddannelsessøgende, der ikke er danske statsborgere, kan ikke få uddannelsesstøtte, hvis de under uddannelsen kan få støtte fra hjemlandet, medmindre de er statsborgere fra de øvrige EU-lande eller fra EØS-landene.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om statens uddannelsesstøtte, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 628 af 23. juni 2005 foretages
følgende ændringer:

1. I *titlen* indsættes efter »uddannelsesstøtte«:
»(SU-loven)«.

2. § 2, *stk. 1, nr. 1*, affattes således:
»1) opfylder de betingelser, der er nævnt i § 2
a,«.

3. I § 2, *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter »Det er
en«: »yderligere«.

4. I § 2, *stk. 8, 1. pkt.*, ændres »nr. 1, 2, 4 og 5«
til: »nr. 2, 4 og 5«.

§ 2. Uddannelsessøgende kan efter ansøgning
få uddannelsesstøtte, når de

- 1) er danske statsborgere eller efter internatio-
nal overenskomst har ret til uddannelsesstøt-
te på lige fod med danske statsborgere eller i
støttmæssig henseende ved uddannelser i
Danmark ligestilles med danske statsborgere
af undervisningsministeren,

Stk. 3. Det er en betingelse for at få uddannel-
sesstøtte til uddannelse i udlandet, at den uddan-
nelsessøgende har haft sammenhængende op-
hold i Danmark i mindst 2 år inden for de sidste
10 år forud for ansøgningstidspunktet. Betingel-
sen gælder dog ikke for uddannelsessøgende, der
ansøger om uddannelsesstøtte til studentereksa-
men ved Duborgskolen i Flensborg.

Stk. 8. Undervisningsministeren kan fastsætte
regler om de betingelser, der er nævnt i *stk. 1*,
nr. 1, 2, 4 og 5. Undervisningsministeren kan
herunder bestemme, at kravet om studieaktivitet
kan fraviges på grund af sygdom, fødsel, adopti-
on eller andre særlige forhold.

Gældende formulering

Lovforslaget

5. Efter § 2 indsættes i *kapitel 1*:

»§ 2 a. Uddannelsessøgende kan få uddannelsesstøtte, når de er danske statsborgere.

Stk. 2. Uddannelsessøgende, der er EU-statsborgere eller EØS-statsborgere og deres familiemedlemmer, kan få uddannelsesstøtte til uddannelse i Danmark og i udlandet efter de betingelser, der følger af EU-retten og EØS-aftalen. EU-statsborgere og EØS-statsborgere, der ikke er arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende i Danmark, og deres familiemedlemmer har først ret til uddannelsesstøtte efter 5 års sammenhængende ophold i Danmark, jf. dog stk. 3

Stk. 3. Ved opgørelse af, om der er tale om 5 års sammenhængende ophold i Danmark, skal der ses bort fra midlertidige fravær, der ikke tilsammen overstiger seks måneder om året, og fravær af længere varighed på grund af aftjening af værnepligt eller af ét fravær på højst tolv på hinanden følgende måneder af vægtige grunde som for eksempel graviditet og fødsel, alvorlig sygdom, studier eller erhvervsuddannelse eller udstationering. Ved mere end 2 års sammenhængende fravær fra Danmark opnås først ret til uddannelsesstøtte efter forløbet af et derpå følgende sammenhængende ophold på 5 år.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om udenlandske statsborgeres ret til SU til uddannelse i Danmark og udlandet.«

6. I § 3 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Undervisningsministeren kan bemyndige styrelsen til at udøve beføjelserne efter stk. 1-4.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

§ 3. En uddannelse i Danmark giver ret til uddannelsesstøtte, når undervisningsministeren har godkendt dette og godkendelsen ikke senere er tilbagekaldt.

Stk. 2. Godkendelse af privat uddannelse sker for en begrænset periode.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan tilbagekalde en godkendelse af en privat uddannelse, hvis uddannelsesinstitutionen ikke kan godtgøre, at betingelserne for godkendelsen fortsat er opfyldt.

Stk. 4. En godkendelse efter stk. 2 og en fortsat godkendelse efter stk. 3 kan betinges af en uvildig evaluering for uddannelsesinstitutionens egen regning.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om godkendelse, om tilbagekaldelse af godkendelsen og om evaluering.

Gældende formulering

§ 13. Uddannelsesstøtte gives uden for klippekortet til:

- 1) Undervisning på folkeskoleniveau og almen voksenuddannelse på samme niveau som folkeskolens afsluttende prøver.
- 2) Ungdomsuddannelse, herunder studieforberevende enkeltfagsundervisning for voksne.
- 3) Supplering af en gymnasial uddannelse i fag, der indgår i adgangskravene til en videregående uddannelse, når fagene ikke er gennemført på det krævede niveau.

§ 24. --

Stk. 3. Fribeløbet er 26.775 kr. pr. måned (højeste fribeløb) for hver måned i støtteåret, hvor den uddannelsessøgende

- 3) gennemgår en uddannelse, der giver ret til uddannelsesstøtte, men ikke er dansk statsborger eller i støttemæssig henseende ligestillet med danske statsborgere, jf. § 2, nr. 1,

§ 29. --

Stk. 3. Foreløbige beløb, der er udbetalt for måneder, hvor den uddannelsessøgende ikke opfylder betingelserne i §§ 2, 8, 10 a, 10 b, 11 og 25, kan kræves tilbagebetalt, før den endelige tildeling finder sted.

§ 39. Styrelsen kan hos told- og skatteforvaltningen og andre offentlige myndigheder indhente de oplysninger om den uddannelsessøgende og dennes forældre, der er nødvendige for beregningen af uddannelsesstøtte og tilbagebetaling af uddannelsesstøtte, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold.

Lovforslaget

7. I § 13, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »gymnasial uddannelse«: »(GSK)«.

8. I § 13, stk. 1, indsættes som nr. 4:

- »4) Supplering af en gymnasial uddannelse i form af
- a) fagpakke hf (hf+),
 - b) fagpakke hhx eller
 - c) gymnasiale indslusningsforløb for flygtninge og indvandrere (GIF).«

9. I § 13 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Det nævnte månedlige supplerende stipendium, jf. § 7, stk. 5, jf. § 11, som tilskud til dækning af betaling for undervisning kan ikke gives for de anførte gymnasiale suppleringsforløb i stk. 1, nr. 3 samt nr. 4, litra a og b.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

10. I § 24, stk. 3, nr. 3, ændres »§ 2, nr. 1,« til: »§ 2, stk. 1, nr. 1, jf. § 2 a,«.

11. I § 29, stk. 3, indsættes efter »§§ 2,«: »2 a,«.

12. I § 39, stk. 1, ændres »beregningen af uddannelsesstøtte og tilbagebetaling af uddannelsesstøtte, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold « til: »tildeling, beregning og tilbagebetaling af uddannelsesstøtte, herunder indkomst- og formueforhold samt opholdsgrundlag for udenlandske statsborgere«.

Gældende formulering

§ 45. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at styrelsen træffer den endelige administrative afgørelse om godkendelse af, om uddannelser i udlandet giver ret til uddannelsesstøtte.

§ 1. ---

Stk. 3. Retten til rabat ved køb af abonnementskort omfatter måneder, hvor den studerende har ret til statens uddannelsesstøtte (SU), herunder måneder, hvor SU fravælges, jf. dog § 5, stk. 1, nr. 1, samt måneder, hvor den studerende er i lønnet praktik. Studerende, der ikke har søgt SU til den uddannelse, de er i gang med, har ikke ret til rabat.

Stk. 4. Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte (styrelsen) kan efter ansøgning fra de studerende og indstilling fra uddannelsesstedet godkende, at studerende kan få befordringsrabat i indtil 12 måneder efter, at de har opbrugt deres muligheder for at få SU. Det er en betingelse, at den studerende fortsat deltager aktivt i uddannelsen.

§ 2. Styrelsen træffer afgørelse om, hvilke studerende der har ret til rabat efter § 1, og sender meddelelse herom til de pågældende studerende.

§ 3. ---

Stk. 2. Den studerende skal ved anmodning om rabat fremvise meddelelse fra styrelsen, jf. § 2, samt personlig legitimation med vellignende foto.

Lovforslaget

13. I § 45, *stk. 1*, indsættes efter »godkendelse af, om«: »private uddannelser og«.

§ 2

I lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 628 af 28. juni 2001, som ændret ved § 73 i lov nr. 145 af 25. marts 2002 og § 9 i lov nr. 593 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »§ 5, stk. 1, nr. 1,« til: »§ 5, stk. 1, nr. 2,«.

2. § 1, *stk. 4, 1. pkt.*, affattes således:

»Studerende kan få befordringsrabat i indtil 12 måneder efter, at de har opbrugt deres muligheder for at få SU.«

3. § 2 affattes således:

»§ 2. Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte (styrelsen) træffer afgørelse om, hvilke studerende der har ret til rabat efter § 1. Undervisningsministeren fastsætter regler om, i hvilket omfang afgørelsen træffes på grundlag af en ansøgning fra de studerende. Afgørelse om befordringsrabat efter § 1, stk. 4, træffes efter indstilling fra uddannelsesstedet

Stk. 2. Styrelsen kan bestemme, at uddannelsesstedet kan træffe afgørelse efter stk. 1 og regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 4.«

4. I § 3, *stk. 2*, udgår »meddelelse fra styrelsen, jf. § 2, samt«.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 5. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om

- 1) afgørelse og meddelelse om ret til rabat ved køb af abonnementskort, jf. § 2, herunder om at studerende, der fravælger SU i en længere periode, ikke har ret til rabat,
- 2) i hvilket omfang studerende, der har indsendt ansøgning om SU, har ret til rabat, selv om der ikke er taget stilling til ansøgningen,
- 3) at rabatbeløbet i særlige tilfælde af den transportansvarlige skal udbetales kontant til studerende, der har ret til rabat, når de tidligere har købt abonnementskort uden rabat,
- 4) hvordan studerende, der i en periode skal bruge flere abonnementskort, samlet kan opnå rabat i overensstemmelse med § 3, stk. 1,
- 5) opgørelsen af, hvilke beløb der er ydet i rabat, om frist for indsendelse af opgørelsen til styrelsen og om, hvilke krav der stilles til attestationen af opgørelsen, jf. § 4, stk. 4, samt om
- 6) at styrelsen kan indhente yderligere oplysninger om ordningen, herunder bl.a. individbaserede oplysninger om studerende, der køber abonnementskort med rabat, eller oplysninger om antallet af studerende, der køber abonnementskort med rabat, og rabatbeløbenes størrelse, samt om at oplysningerne skal gives i elektronisk form.

5. Efter § 3, stk. 3, indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Undervisningsministeren fastsætter regler om, hvornår meddelelsen fra styrelsen eller uddannelsesstedet skal forevises ved anmodning om rabat.«

6. I § 5, stk. 1, indsættes før nr. 1 som nyt nummer:

»1) indhold og udformning af ansøgninger, og hvornår de studerende skal søge,«.

Nr. 1-6 bliver herefter nr. 2-7.

7. I § 5, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, indsættes efter »uden rabat,«: »idet rabatten dog ikke kan udbetales kontant, hvis den studerende har undladt at søge i tide,«.

8. § 5, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 6, affattes således:

»6) opgørelsen af, hvilke beløb der er ydet i rabat, frist for indsendelse af opgørelsen til styrelsen, indsendelse af opgørelsen i elektronisk form, og hvilke krav der stilles til attestations af opgørelsen, jf. § 4, stk. 4,«.

9. I § 5, stk. 1, nr. 6, der bliver nr. 7, ændres »elektronisk form.« til: »elektronisk form,«.

10. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 8:

»8) elektronisk kommunikation mellem de transportansvarlige, der er nævnt i § 4, stk. 1, eller uddannelsesstedet og styrelsen, herunder om anvendelse af digital signatur eller anden sikker identifikation, bl.a. i forbindelse med indsendelse af opgørelse af, hvilke beløb der er ydet i rabat, og oplysninger om ordningen, jf. nr. 6 og 7.«

Bilag til f. t. l. vedr. statens uddannelsesstøtte m.v.

*Gældende formulering***§ 5. ---**

Stk. 2. Reglerne efter stk. 1, nr. 4, og reglerne efter stk. 1, nr. 6, om styrelsens adgang til at indhente individbaserede oplysninger fastsættes efter forhandling med de transportansvarlige.

§ 6. Styrelsens afgørelser efter § 1, stk. 4, og § 2 i denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

*Lovforslaget***11. § 5, stk. 2, affattes således:**

»*Stk. 2.* Reglerne efter stk. 1, nr. 5, og reglerne efter stk. 1, nr. 7, om styrelsens adgang til at indhente individbaserede oplysninger, herunder blandt andet frist for indsendelse af individbaserede oplysninger, fastsættes efter forhandling med de transportansvarlige.«

12. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Styrelsen kan til de transportansvarlige, der er nævnt i § 4, stk. 1, videregive oplysninger om den uddannelsessøgende, der er nødvendige for at yde rabat. Styrelsen kan stille de nævnte oplysninger elektronisk til rådighed for de transportansvarlige.«

13. § 6 affattes således:

»§ 6. Afgørelser, som uddannelsesstedet træffer i medfør af § 2, stk. 2, kan inden 4 uger fra meddelelsen af afgørelsen indbringes for styrelsen af den, som afgørelsen vedrører. Klagen stiles til styrelsen og sendes til uddannelsesstedet. Fasholder uddannelsesstedet afgørelsen, sender uddannelsesstedet klagen til styrelsen med en udtalelse.

Stk. 2. Styrelsens afgørelser efter § 1, stk. 4, og § 2 i denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

Til lovforslag nr. L 95. Skriftlig fremsættelse (30. november 2005)

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte og lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser (Justering af betingelserne for udenlandske statsborgeres ret til statens uddannelsesstøtte (SU), SU uden for klippekortet til visse studieforberedende kurser på gymnasialt niveau efter fuldført gymnasial uddannelse og forenkling af rabatordning m.v.)

(Lovforslag nr. L 95).

Formålet med lovforslaget er at foretage en række forenklinger og moderniseringer i lov om statens uddannelsesstøtte (SU-loven) og i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser (lov om befordringsrabat).

Lovforslaget indeholder følgende hovedpunkter:

1) Udenlandske statsborgeres adgang til SU

Med lovforslaget implementeres dele af rådsdirektiv 2004/38EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet) i SU-loven. Direktivet åbner mulighed for at afskære adgangen til uddannelsesstøtte for ikke-økonomisk aktive EU-statsborgere, indtil de opnår en tidsbegrænset ret til ophold i Danmark, dvs. efter 5 års sammenhængende ophold. Det foreslås derfor at gøre 5 års sammenhængende ophold til en betingelse for opnåelse af ret til SU for EU-statsborgere og EØS-statsborgere, der ikke er arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, og disses familiemedlemmer. Hvis denne mulighed ikke udnyttes vil EU-statsborgere og EØS-statsborgere have fri adgang til SU.

Lovforslaget indeholder desuden en fornyet bemyndigelse til undervisningsministeren, så ministeren i udformningen af SU-bekendtgørelsens afsnit om udenlandske statsborgeres ret til SU kan imødegå udfordringerne fra den øgede globalisering på det internationale uddannelsesmarked.

2) SU til gymnasial supplering (GS)

Efter den gældende SU-lov kan der tildeles SU til gymnasial supplering (GSK) i det omfang, det drejer sig om gymnasiale fag, der indgår i adgangskravene til en videregående uddannelse, når fagene ikke er gennemført på det krævede niveau.

Som en konsekvens af gymnasiereformen foreslås det at gøre følgende nye suppleringsmuligheder SU-berettigende:

- Fagpakke hf (hf+), der har til formål at styrke den generelle studiekompetence for ansøgere med højere forberedelseksamen gennem supplering i udvalgte fag på A-niveau.
- Fagpakke hxx, der har til formål gennem supplering i enkelte fag at styrke den specifikke erhvervsrettede studiekompetence for ansøgere med studentereksamen, højere forberedelseksamen eller højere teknisk eksamen som teoretisk forberedelse forud for hovedforløbet i en erhvervsuddannelse inden for områderne finansiering, revision og logistik.
- Gymnasiale indslusningsforløb for flygtninge og indvandrere (GIF), der har til formål gennem supplering i fagpakker at sidestille en gymnasial eksamen, der er aflagt i hjemlandet, med en dansk gymnasial, adgangsgivende eksamen.

Ifølge lovforslaget vil der ikke kunne gives det supplerende stipendium som tilskud til dækning af betaling for undervisning på GSK, hf+ og fagpakke hxx. Den tilskyndelse, der ligger i regler-

ne om, at undervisningen på GSK, hf+ og fagpakke hhx er gratis, hvis den gymnasiale supplerings påbegyndes på et tidligt tidspunkt efter afslutningen af den gymnasiale uddannelse, vil blive afsvækket, hvis det supplerende stipendium skal gives. GIF-forløb er gratis, uanset hvornår uddannelsen påbegyndes.

3) Godkendelse af private erhvervsrettede uddannelser som SU-berettigede

Det foreslås, at undervisningsministeren kan bemyndige Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte (styrelsen) til at godkende private erhvervsrettede uddannelser i Danmark som SU-berettigede og til at træffe den endelige administrative afgørelse herom. Ministeren vil som hidtil fastsætte regler for godkendelse af private uddannelser, så kravene til kvalitet, niveauer m.v. vil følge samme praksis som nu.

4) Forenkling af befordringsrabatordningen

Efter den gældende lov sender styrelsen meddelelse om ret til rabat til alle studerende, der opfylder betingelserne herfor, herunder berettigelsen til SU. Rabatmeddelelserne udsendes to gange årligt til ca. 185.000 studerende, hvoraf kun ca. 40.000 benytter sig af retten til at få rabat på befordring.

Med lovforslaget vil der kun blive sendt rabatmeddelelse til de studerende, som ansøger om rabat. Når de studerende har søgt første gang, opfylder betingelserne for at få rabat og løbende bruger rabatmeddelelsen, vil de automatisk få

udløst rabatmeddelelser under deres uddannelse. Betingelserne for at kunne få rabat vil ikke blive ændret.

Det foreslås desuden, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at al kommunikation eller en del af kommunikationen mellem de transportansvarlige eller uddannelsesstederne og styrelsen kan eller skal foregå elektronisk og med brug af digital signatur eller anden sikker identifikation. Herudover foreslås det, at der gives mulighed for, at styrelsen kan videregive oplysninger om de studerendes ret til rabat og stille disse oplysninger elektronisk til rådighed for de transportansvarlige. De transportansvarlige vil fortsat yde rabat på grundlag af disse oplysninger og træffer således ikke afgørelse om de studerendes ret til rabat.

Endelig foreslås det, at styrelsen kan bestemme, at uddannelsesstedet kan træffe afgørelse om, hvilke studerende der har ret til rabat, hvorvidt der kan tildeles rabat efter, at den studerende har opbrugt mulighederne for at få SU, og om at rabatten kan udbetales kontant. De nævnte afgørelser om rabat, som uddannelsesstedet træffer, vil de studerende kunne klage over til styrelsen, der træffer den endelige administrative afgørelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje Ting.